

هواپیمایی ماهان Mahan Air

مجله داخل پروازی هواپیمایی ماهان • اسفند ۱۴۰۴
Mahan Inflight Magazine • Feb-Mar 2026

۱۸۶

مجله داخل پروازی هواپیمایی ماهان • شماره ۱۸۶

آبشار زرد لیمه
چهارمجال و بختیاری

هواپیمایی ماهان
Mahan Air

به نام هستی بخش یکتا

مهمان گرامی؛ سلام

به هواپیمای خودتان، ماهان، خوش آمدید. خداوند را شاکریم و بسیار خرسندیم که نعمت و افتخار خدمت‌گزاری به شما را داریم. فرزندان عاشق ایران در هواپیمایی ماهان برای سربلندی کشور با تمام توش و توان خود مجاهدت می‌نمایند. تنها طلوع خورشید انگیزه‌های متعالی در دل عاشق است که باعث می‌شود از پای نایستد و گاه با پای برهنه بر خار و سنگ و بیابان قدم بگذارد، پایش زخمی شود و باز حرکت کند بر زمین بیافند و باز برخیزد و به راهش ادامه دهد و تنها چشم به سرمنزل مقصود داشته باشد.

ماهان به عنوان اولین برند حقیقی ساخته شده پس از پیروزی انقلاب، با در اختیار داشتن بیش از ۶۰ فروند هواپیمای ایرباس، بویینگ و BAE، توانسته است دست بر سینه، با احترام و ادب و با حفظ کرامت انسانی مسافر، از آغاز دوران فعالیت خود تاکنون بیش از ۱۰۰ میلیون نفر را به سلامت و در امنیت کامل جابه‌جا کند که در میان مسافران ماهان، علاوه بر آحاد مردم عزیز، رؤسای جمهور سابق، وزیران، سفیران، نمایندگان مجلس، مدیران ارشد، دانشمندان و اساتید دانشگاه، هنرمندان، ورزشکاران، تجار و متولیان کسب‌وکار و صاحبان صنایع بزرگ نیز حضور داشته‌اند.

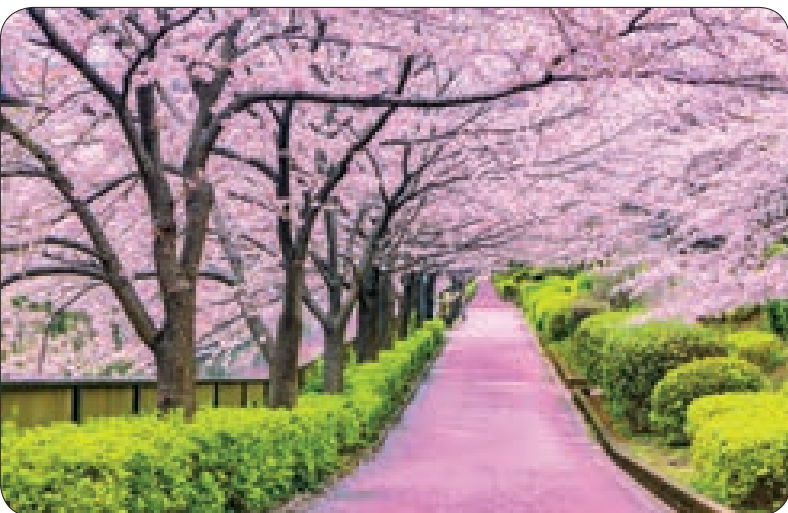
هم‌اکنون، ماهان، علاوه بر بسیاری از مسیرهای داخلی، در مسیرهای بین‌المللی نیز از خاورمیانه تا شرق دور و کشورهای مشترک‌المنافع (CIS) پرواز می‌کند.

به سبب موانع و مشکلات داخلی و خارجی و در رأس آن تحریم‌های ظالمانه‌ی انحصارطلبان و زیاده‌خواهان، همواره، دست‌هایی پیدا و پنهان می‌خواسته‌اند ماهان را متوقف‌کنند، در مقابل، مدیران، کارکنان و مهندسان عاشق و فرزندان خلاق، هوشمند و غیور ایرانی در هواپیمایی ماهان به طور عملی نشان داده‌اند که هنرمند والاگر کسی است که با مقتضیات محدودی که دارد مرواریدهای تابناک می‌آفریند. ما در هواپیمایی ماهان بر این باوریم که همه‌ی انسان‌ها از جمله مردم کشور خودمان، شایسته‌ی بالاترین احترام و سزاوار دریافت بالاترین خدمت هستند؛ به همین دلیل، پس از تأمین بالاترین سطح ایمنی در هواپیماهای خود، هم‌اکنون در حال ارتقاء سرویس و خدمات از جمله طراحی داخلی، توسعه‌ی کیت‌رینگ و سرگرمی‌های داخل پرواز هستیم.

استعدا داریم با تکمیل فرم‌های نظرسنجی که توسط مهمانداران ارائه می‌گردد و با شرکت در نظرسنجی آنلاین که لینک دسترسی به آن از طریق پیامک پس از پرواز برای شما ارسال می‌گردد، ما را در ارتقاء کیفیت و بهبود خدمات، تا رسیدن به سرویس‌دهی مطلوب، شایسته‌ی شأن شما میهمان عالی‌مقام، یاری فرمایید.

اگرچه هنوز راه زیادی پیش رو داریم و می‌دانیم آنچه بدان دست یافته‌ایم در برابر شایستگی و جایگاه شما مسافر عزیز، ناچیز است؛ لیکن به لطف قادر متعال و رحمت و مدد الهی و با حمایت همیشگی همراهان و همسفران عزیزمان، ادامه‌ی مسیر خدمت‌گزاری را طی خواهیم کرد. برای انتخاب هواپیمایی ماهان سپاسگزاریم و قدردان حضور شما هستیم و از اینکه افتخار میزبانیتان را داریم به خود می‌بالیم. با آرزوی توفیق الهی

لغو جشنواره سالانه شکوفه‌های گیلاس

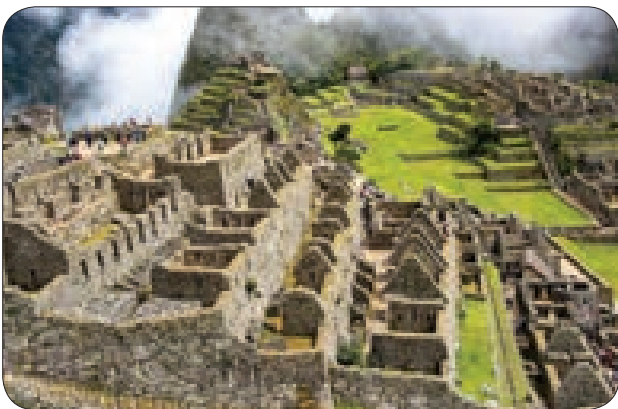
مقامات محلی در ژاپن اعلام کردند که برای اولین بار، جشنواره سالانه شکوفه‌های گیلاس در یکی از معروف‌ترین مناطق گردشگری این کشور را به دلیل پیامدهای مخرب ناشی از هجوم بیش از حد توریست‌ها و سلب آسایش ساکنان محلی لغو کرده‌اند. این تصمیم بی‌سابقه در پی افزایش گزارش‌ها مبنی بر رفتارهای ناهنجار مسافران خارجی، از جمله ورود غیرقانونی به حریم خصوصی خانه‌ها و ناتوانی زیرساخت‌های شهری در مدیریت جمعیت، اتخاذ شده است. شهردار این منطقه با تأکید بر اینکه اولویت کنونی، حفاظت از زندگی شهروندان است، تصریح کرد که حضور روزانه هزاران گردشگر در این شهر کوچک باعث بروز مشکلات جدی بهداشتی و امنیتی شده است؛ به طوری که برخی ساکنان از تجمع زباله در معابر و حتی ورود توریست‌ها به باغچه‌های شخصی برای عکاسی یا استفاده از سرویس بهداشتی شکایت کرده‌اند. این منطقه که به دلیل منظره همزمان کوه فوجی و یک معبد تاریخی شهرتی جهانی در شبکه‌های اجتماعی دارد، سال گذشته میزبان ۲۰۰ هزار بازدیدکننده بود، اما اکنون مقامات محلی می‌گویند واقعیت تلخ پشت این تصاویر زیبا، زندگی روزمره مردم را فلج کرده است. لغو این رویداد ۱۰ ساله، تازه‌ترین اقدام در زنجیره واکنش‌های تند ژاپن به موج بی‌سابقه گردشگری است که به دلیل کاهش ارزش پول ملی این کشور و رسیدن آمار بازدیدکنندگان خارجی به مرز ۴۳ میلیون نفر در سال به راه افتاده است.

سونامی سفر در تعطیلات چین

مقامات چین پیش‌بینی می‌کنند در طول دوره ۴۰ روزه سفرهای تعطیلات جشن بهاره، رکورد ۹۰۵۰ میلیارد سفر داخل مرزی انجام شود که بالاتر از آمار ۹۰۲ میلیارد سفر داخلی سال گذشته است. چین برای نخستین بار، هفته رسمی تعطیلات سال نو چینی را به ۹ روز افزایش داده تا آمار مصرف داخل مرزی را افزایش دهد. این تعطیلات از ۱۵ فوریه تا ۲۳ فوریه برگزار خواهد شد. حجم بالای سفر در بازه زمانی ۴۰ روزه، در طول بزرگترین تعطیلات این کشور، اغلب به عنوان معیاری از سلامت اقتصادی چین و سنجش میزان کارآمدی سیستم گسترده حمل‌ونقل آن در نظر گرفته می‌شود. مقامات دولتی اعلام کردند انتظار می‌رود سفرهای ریلی به ۵۴۰ میلیون سفر برسد و سفرهای هوایی به ۹۵ میلیون سفر برسد. به گفته مقامات چین، ظرفیت حمل‌ونقل در مسیرها و مناطق پرطرفدار تقویت خواهد شد تا نیازهای سفر را برآورده کند.

چالش فرودگاه جدید در ماچو پیچو

ساخت یک فرودگاه بین‌المللی جدید در دهکده کوهستانی چینچرو، موجی از نگرانی‌ها و اعتراضات را میان باستان‌شناسان و فعالان محیط زیست برانگیخته است. این فرودگاه که با هدف تسهیل دسترسی گردشگران به شهر باستانی ماچو پیچو و کاهش فشار بر فرودگاه قدیمی شهر کوسکو در حال احداث است، به گفته منتقدان می‌تواند ضربه‌ای جبران‌ناپذیر به بافت تاریخی و اکوسیستم حساس منطقه وارد کند. آن‌ها معتقدند پرواز هواپیماهای غول‌پیکر از فراز ویرانه‌های اینکا و آلودگی‌های صوتی و زیست‌محیطی ناشی از آن، نه تنها اصالت این سایت میراث جهانی یونسکو را به خطر می‌اندازد، بلکه منابع جوامع بومی محلی را نیز تهدید می‌کند. در مقابل، دولت پرو و موافقان طرح بر این باورند که فرودگاه جدید موتور محرک اقتصاد منطقه خواهد بود و هزاران شغل مستقیم و غیرمستقیم در صنعت گردشگری ایجاد خواهد کرد. با این حال، باستان‌شناسان هشدار می‌دهند که این منطقه خود یک موزه زنده است و هرگونه تغییر در چشم‌انداز طبیعی آن، بخشی از هویت تاریخی بشر را برای همیشه نابود خواهد کرد. در حالی که عملیات عمرانی ادامه دارد، نبرد میان توسعه اقتصادی و حفاظت از میراث باستانی در ارتفاعات آند به یکی از داغ‌ترین مناقشات فرهنگی سال تبدیل شده است.

روسیه مقصد مورد علاقه چینی‌ها شد

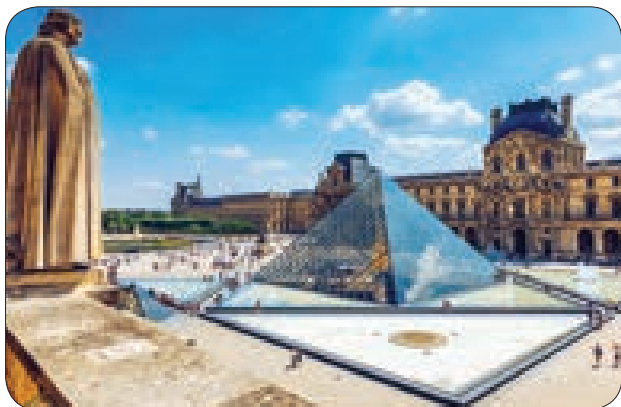
براساس گزارش‌های منتشر شده در چین، انتظار می‌رود تعطیلات طولانی سال نو با افزایش سفرهای خارجی گردشگران چینی همراه باشد و در این میان، روسیه، استرالیا، تایلند و کره جنوبی مقاصد برتر هستند، هرچند بخشی از محبوبیت سابق خود را نزد مسافران چینی از دست داده‌اند. سال نو چینی یا جشن بهاره، یکی از طولانی‌ترین تعطیلات چین است که امسال به مدت ۹ روز از ۱۵ فوریه (یک روز بیشتر از حد معمول)، برای استقبال از سال اسب در تقویم چینی ادامه دارد. طبق این گزارش رزروها به روسیه و همچنین سفرها به اروپای شمالی در پلتفرم شرکت‌ها نسبت به سال گذشته بیش از دو برابر شده است. یکی از محبوبیت‌های روسیه به عنوان مقصد مسافران چینی، اقدام مسکو در ماه دسامبر برای لغو ویزا برای بازدیدکنندگان چینی است. اما برای مقاصد دیگر، اینگونه نیست. تنش سیاسی با ژاپن، جذابیت این کشور را برای بازدیدکنندگان چینی، کاهش داده است. داده‌های پرواز سال ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که سفر به ژاپن در میان روابط تیره و هشدارهای ایمنی چین به مسافران خود به شدت کاهش یافته است.

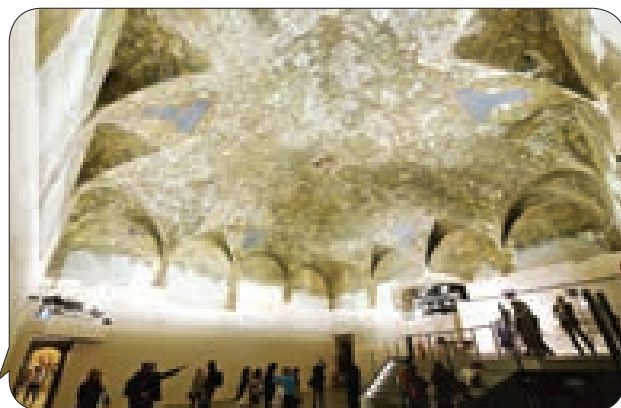
رسوایی در قلب لوور

پلیس فرانسه از دستگیری یک شبکه بزرگ و سازمان یافته کلاهبرداری در موزه لوور پاریس خبر داد که گفته می‌شود از تابستان سال ۲۰۲۴ میلادی فعالیت خود را آغاز کرده بود. در جریان این عملیات که در پی گزارش مدیریت موزه انجام شد، ۹ نفر از جمله دو تن از کارکنان رسمی این موزه و دو راهنمای تور بازداشت شده‌اند. این شبکه کلاهبرداری به ویژه گردشگران چینی را هدف قرار داده و مبلغ‌های کلانی را از طریق فروش بلیط‌های غیرقانونی و جعلی به دست آورده بود. این رسوایی در حالی فاش می‌شود که مدیریت پربیننده‌ترین موزه جهان تحت فشارهای شدیدی قرار دارد. در ماه اکتبر گذشته، جواهراتی به ارزش تقریبی ۸۵ میلیون یورو از این موضوع به سرقت رفت که اگرچه عاملان آن بازداشت شدند، اما اموال مسروقه هنوز پیدا نشده است. هم‌زمان، اتحادیه‌های کارگری لوور نیز در ماه‌های اخیر بارها در اعتراض به کمبود نیرو، دستمزدهای پایین و وضعیت نگهداری از این کاخ قدیمی دست به اعتصاب زده‌اند. مقامات قضایی فرانسه در حال بررسی ابعاد دقیق این پرونده هستند تا مشخص شود این شبکه چگونه توانسته است برای مدت بیش از یک سال، سیستم‌های نظارتی یکی از حفاظت شده‌ترین مرکزهای فرهنگی جهان را دور بزند.

بازدید از نقاشی مخفی داوینچی

یک نقاشی دیواری اثر «لئوناردو داوینچی» که مدت‌ها از نظرها پنهان مانده بود، برای عموم مردم رونمایی شد. این نقاشی دیواری و سقفی عظیم که ناتمام است، قرن‌ها داخل «قصر سفورزا» پنهان بوده و معمولاً به دلیل انجام مرمت، پشت داریست‌ها پنهان است. بازدیدکنندگان اجازه خواهند داشت که حدود پنج هفته، از پشت داریست سربه‌فلک کشیده داخل تالار «Sala delle Asse» این قلعه، مرمت‌گران را در حال کار بر روی نقاشی دیواری «داوینچی» تماشا کنند. بعد از این فرصت پنج‌هفته‌ای، این اثر دوباره برای ۱۸ ماه دیگر مسدود خواهد شد و از این رو دسترسی عمومی پیش رو، فرصتی نادر برای مشاهده نزدیک این نقاشی خواهد بود. این نقاشی که مدتی طولانی زیر گچ پنهان بوده است، به تازگی به عنوان یک اثر اصل از «داوینچی»، استاد چیره‌دست رنسانس ارزیابی شد. بر اساس نامه‌های تاریخی «لودوویکو سفورزا»، دوک میلان، این اتاق در سال ۱۴۹۸ میلادی توسط «داوینچی» و کارگاهش نقاشی شده است. این نقاشی، دیوارها و سقف گنبدی این بخش از قلعه را با طرح‌هایی از شاخه‌های درهم‌تنیده تاک بر روی یک آلاچیق، یک سایبان تشکیل شده از ۱۶ درخت و نقش‌هایی از ریشه‌ها و صخره‌ها، به شکلی مجلل تزئین کرده است. این قلعه در طول هفته‌های برگزاری المپیک، میزبان مجموعه ویژه‌ای از تورها برای مرحله نهایی مرمت تالار مذکور خواهد بود.

شهرکرد، بام ایران

شهرکرد، مرکز استان چهارمحال و بختیاری، شهری مرتفع و بکر است که ترکیبی از تاریخ، فرهنگ و طبیعت را در خود جای داده است. از قلعه‌ها و پل‌های تاریخی گرفته تا آبشارهای خروشان، پارک‌های ملی و بازارهای محلی، این شهر جلوه‌ای کامل از هویت بختیاری ارائه می‌کند. معماری مساجد و حمام‌های سنتی، غذاها و سوغات منطقه و موزه‌های مردم‌شناسی، همه بازتاب زندگی و فرهنگ مردم محلی هستند. شهرکرد مقصدی ایده‌آل برای گردشگران طبیعت‌دوست، علاقه‌مندان به تاریخ و کسانی است که می‌خواهند با فرهنگ عشایری و سبک زندگی بومی ایران آشنا شوند.

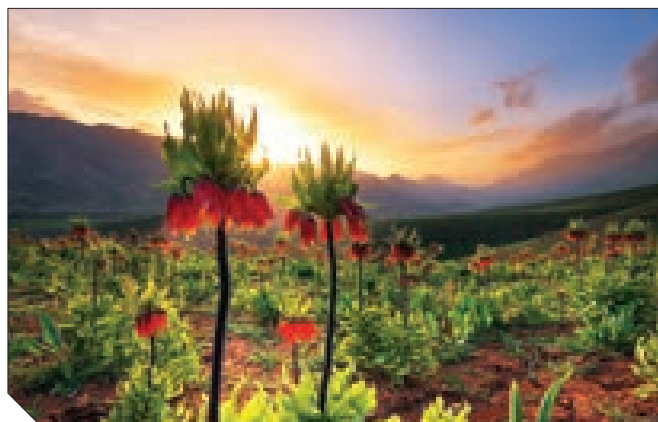
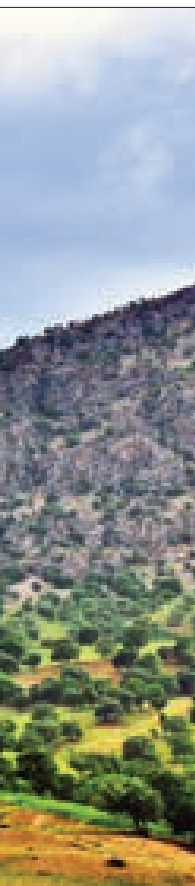
جهت اطلاع از برنامه‌های پروازی، به وب‌سایت هواپیمایی ماهان به نشانی www.mahanair.co.ir مراجعه فرمایید.

✈ بام ایران

شهرکرد به عنوان مرکز استان چهارمحال و بختیاری یکی از شاخص‌ترین شهرهای مرتفع ایران است؛ شهری که به دلیل ارتفاع بیش از دو هزار متر از سطح دریا، لقب «بام ایران» را از آن خود کرده است. موقعیت جغرافیایی ویژه، پیشینه تاریخی پیوسته با فرهنگ بختیاری و اقلیم کوهستانی خاص، شهرکرد را به یکی از متفاوت‌ترین مراکز استانی کشور تبدیل کرده است؛ شهری که همزمان هویت عشایری، تاریخ محلی و ساختار شهری مدرن را در خود جمع کرده است. نام قدیمی شهرکرد «دهکرد» بوده است؛ یعنی روستای کردها یا روستای کوچ‌نشینان. این نام تا اوایل قرن چهاردهم شمسی نیز کاربرد داشت تا اینکه با گسترش شهرنشینی و تبدیل شدن دهکرد به مرکز اداری منطقه، در سال ۱۳۱۴ خورشیدی نام آن رسماً به «شهرکرد» تغییر یافت. این تغییر نام، نماد گذار از ساختار روستایی به ساختار شهری و تثبیت جایگاه اداری منطقه بود. برخی پژوهشگران بر این باورند که «شهرکرد» به معنای «شهر کوچ‌نشینان» یا «شهر مردمان دامدار» بوده است؛ تعبیری که با پیشینه عشایری و حضور پررنگ ایل بختیاری در این منطقه همخوانی دارد.

✈ پیشینه تاریخی و تحولات منطقه‌ای

منطقه شهرکرد و چهارمحال، به واسطه قرارگیری در میانه رشته‌کوه زاگرس، از دیرباز محل استقرار اقوام مختلف ایرانی بوده است. شواهد باستان‌شناسی نشان می‌دهد که سکونت در این ناحیه به دوران پیش از اسلام بازمی‌گردد. نزدیکی به قلمروهای ایلامی و سپس هخامنشیان، این منطقه را در مسیر تحولات تاریخی ایران قرار داده بود. در دوره‌های اسلامی، این ناحیه بخشی از سرزمین‌های لر نشین و بختیاری محسوب می‌شد و ساختار قدرت در آن بیشتر مبتنی بر نظام ایلی و طایفه‌ای بود. حضور و نفوذ خوانین بختیاری در دوره صفویه و قاجار، نقش مهمی در تحولات سیاسی و اجتماعی منطقه داشت. بسیاری از تصمیمات مهم مرتبط با ایل بختیاری، که بعدها در تحولات ملی ایران نیز اثرگذار شدند، در همین جغرافیا شکل گرفتند. با استقرار ساختار اداری نوین و تقسیمات کشوری جدید، شهرکرد به عنوان مرکز منطقه چهارمحال تثبیت شد و سرانجام در سال ۱۳۵۲ با تشکیل رسمی استان چهارمحال و بختیاری، جایگاه آن به عنوان مرکز استان رسمیت یافت. این روند، موجب توسعه زیرساخت‌های آموزشی، اداری و شهری شد و چهره شهر را به تدریج از یک مرکز محلی به یک شهر استانی ارتقا داد.

✈ جلود چشمگیر کوهستان

شهرکرد در بخش مرکزی استان چهارمحال و بختیاری و در دامنه‌های شرقی رشته‌کوه زاگرس قرار دارد. این موقعیت کوهستانی باعث شده که شهر در میان ارتفاعات متعدد، دشت‌های مرتفع و منابع آبی فراوان محصور باشد. فاصله شهرکرد تا اصفهان حدود ۱۷۵ کیلومتر است و این نزدیکی، ارتباط اقتصادی و فرهنگی میان دو منطقه را تقویت کرده است. قرارگیری در زاگرس مرکزی، علاوه بر چشم‌اندازهای طبیعی چشمگیر، اهمیت ویژه‌ای به این منطقه بخشیده است. بسیاری از سرچشمه‌های رودخانه‌های مهم کشور در ارتفاعات اطراف شهرکرد شکل می‌گیرند. همین ویژگی، استان چهارمحال و بختیاری را به یکی از کانون‌های مهم تأمین آب در ایران تبدیل کرده است. ارتفاع بالای شهرکرد نه تنها بر چشم‌انداز طبیعی آن تأثیر گذاشته، بلکه بر الگوی سکونت، معماری سنتی و حتی سبک زندگی مردم نیز اثرگذار بوده است. خانه‌های قدیمی منطقه با دیوارهای ضخیم و حیاط‌های مرکزی، پاسخی هوشمندانه به سرمای شدید زمستانی محسوب می‌شوند.

آب‌وهوای شهرکرد در دسته اقلیم سرد و نیمه‌مرطوب کوهستانی قرار می‌گیرد. زمستان‌ها طولانی، سرد و همراه با بارش برف است و دمای هوا گاه به چندین درجه زیر صفر می‌رسد. در مقابل، تابستان‌ها معتدل و دلپذیر است و همین تضاد دمایی، شهرکرد را به مقصدی مناسب برای سفر تبدیل کرده است. بهار در شهرکرد با شکوفایی دشت‌ها و مراتع همراه است و پاییز آن نیز با رنگ‌های متنوع کوهستان، جلوه‌ای چشمگیر ایجاد می‌کند. اقلیم خاص شهرکرد علاوه بر تأثیر بر کشاورزی و دامداری، در شکل‌گیری فرهنگ محلی نیز نقش داشته است. الگوی معیشتی مبتنی بر دامپروری، کوچ فصلی عشایر و تولید فرآورده‌های لبنی، همگی با شرایط اقلیمی منطقه پیوند خورده‌اند.

شهرکرد و پیرامون آن به واسطه موقعیت کوهستانی در زاگرس، مجموعه‌ای متنوع از جاذبه‌های طبیعی و تاریخی را در خود جای داده است. از آبشارهای مرتفع و مسیرهای بکر طبیعت‌گردی گرفته تا قلعه‌ها و بناهای باشکوه دوره قاجار، این منطقه ترکیبی کم‌نظیر از طبیعت دست‌نخورده و میراث معماری را پیش‌روی گردشگران قرار می‌دهد.

آبشار زرد لیمه؛ شکوه طبیعت در دل زاگرس

آبشار زرد لیمه یکی از زیباترین و مرتفع‌ترین آبشارهای استان چهارمحال و بختیاری است که در دل ارتفاعات زاگرس و در نزدیکی منطقه بازفت قرار دارد. این آبشار با ارتفاعی چشمگیر و جریان دائمی آب، جلوه‌ای تماشایی از قدرت و لطافت طبیعت را به نمایش می‌گذارد.

زرد لیمه نه تنها به دلیل ارتفاع و حجم آب، بلکه به واسطه مسیر دسترسی خاص و طبیعت بکر اطرافش شهرت دارد. برای رسیدن به این آبشار، باید از مسیرهای کوهستانی و بعضاً عشایری عبور کرد؛ مسیری که خود بخشی از تجربه سفر محسوب می‌شود. عبور از دشت‌های مرتفع، رودخانه‌های خروشان و سیاه‌چادرهای عشایری، تصویری زنده از زیست‌بوم بختیاری را پیش چشم مسافران قرار می‌دهد.

آبشار در میان دیواره‌های سنگی و پوشش گیاهی کوهستانی قرار گرفته و صدای ریزش آب آن در سکوت طبیعت، فضایی روح‌نواز ایجاد می‌کند. بهترین زمان بازدید از زرد لیمه فصل بهار و اوایل تابستان است؛ زمانی که بارش‌های فصلی باعث افزایش حجم آب و سرسبزی گسترده منطقه می‌شود.

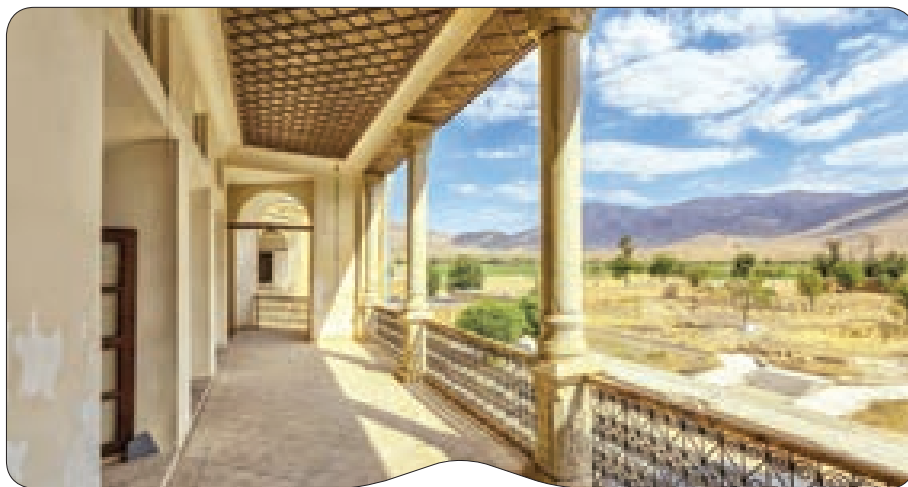
✈ قلعہ چالشر؛ روایت شکوہ معماری قاجاری

در نقطه‌ای دیگر از جغرافیای شهرکرد، جلوه‌ای کاملاً متفاوت از تاریخ و فرهنگ منطقه خودنمایی می‌کند: قلعه چالشر. این بنای تاریخی که در روستای چالشر و در نزدیکی شهرکرد قرار دارد، یکی از شاخص‌ترین آثار معماری دوره قاجار در غرب ایران محسوب می‌شود. قلعه چالشر در اواخر دوره قاجار و به دستور خوانین محلی ساخته شد. معماری این مجموعه تلفیقی از هنر ایرانی و تأثیرات معماری اروپایی است؛ موضوعی که آن را از بسیاری از بناهای هم‌دوره متمایز می‌کند. استفاده از سنگ‌های تراش خورده، ستون‌های حجاری‌شده، ایوان‌های بلند و تزئینات ظریف، جلوه‌ای اشرافی به این بنا بخشیده است.

یکی از ویژگی‌های برجسته قلعه، سنگ‌نگاره‌ها و نقوش حکاکی‌شده بر دیوارهاست که تصاویری از گل‌وبوته و نقوش اسلیمی را به نمایش می‌گذارد. این تزئینات نشان‌دهنده ارتباط فرهنگی و تأثیرپذیری خوانین منطقه از تحولات معماری آن دوره است. این قلعه تنها یک بنای مسکونی نبوده، بلکه نمادی از قدرت و جایگاه اجتماعی خوانین بختیاری در دوره قاجار به شمار می‌رفته است. ساخت چنین عمارتی در منطقه‌ای کوهستانی، بیانگر اهمیت سیاسی و اقتصادی چهارمحال در آن دوران است.

امروزه این قلعه به‌عنوان یکی از جاذبه‌های مهم تاریخی شهرکرد شناخته می‌شود و بخشی از آن کاربری فرهنگی و موزه‌ای یافته است. بازدید از چالشر، فرصتی برای آشنایی با ساختار قدرت محلی، هنر سنگ‌تراشی و سبک زندگی اشرافی در اواخر قرن سیزدهم و اوایل قرن چهاردهم هجری قمری فراهم می‌کند.

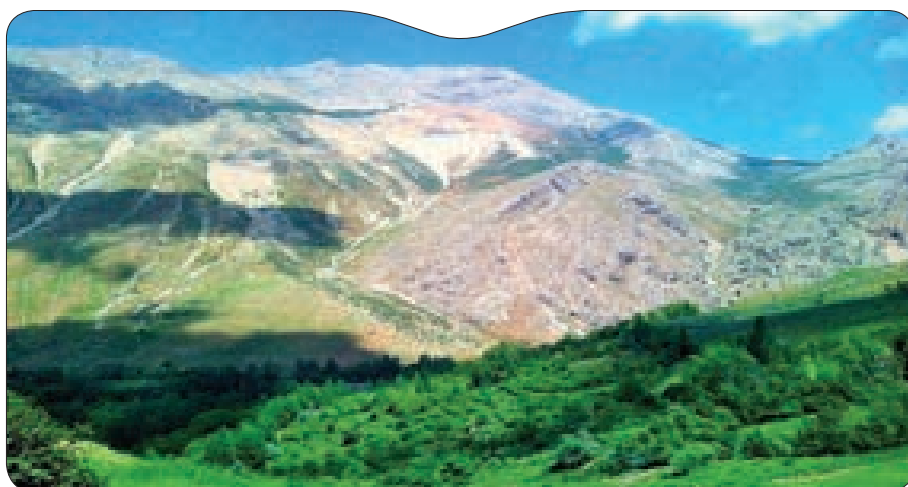

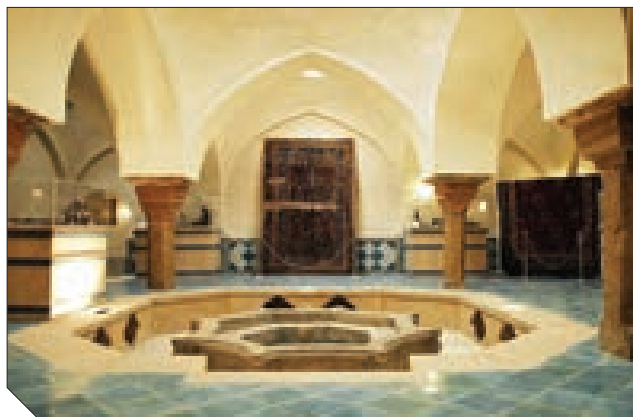
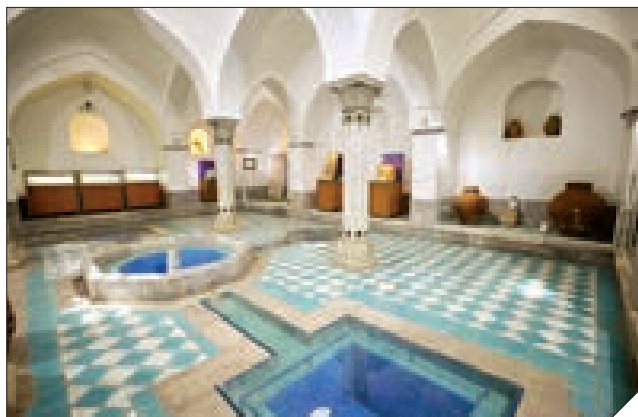
✈ قلعه دزک؛ نماد استحکام و دفاع تاریخی

قلعه دزک یکی از قلعه‌های تاریخی و کمتر شناخته شده چهارمحال و بختیاری است که در ارتفاعات کوهستانی و بر فراز تپه‌ای استراتژیک واقع شده است. این قلعه که قدمت آن به دوره‌های قاجار یا حتی پیش‌تر بازمی‌گردد، نمونه‌ای از معماری دفاعی سنتی در منطقه زاگرس است. ساختار قلعه دزک بر پایه دیوارهای سنگی و برج‌های دیده‌بانی طراحی شده تا از نقاط حساس مسیرهای کوهستانی حفاظت کند. ورودی قلعه محدود و باریک بوده و این ویژگی، راهبردی برای مقابله با حملات احتمالی به شمار می‌رفته است. داخل قلعه، حیاط مرکزی و بخش‌های مسکونی و انبارها به گونه‌ای طراحی شده‌اند که هم امنیت و هم کارکردهای روزمره زندگی را تأمین کنند. این قلعه علاوه بر ارزش تاریخی، چشم‌اندازی وسیع از دره‌ها و تپه‌های اطراف ارائه می‌دهد. پیاده‌روی تا بالای قلعه، فرصت مشاهده طبیعت بکر و ترکیب فرهنگ عشایری با معماری نظامی را فراهم می‌کند.

✈ پارک ملی تنگ صیاد؛ پناهگاه حیات وحش و طبیعت بکر

در فاصله‌ای کوتاه از قلعه دزک، پارک ملی تنگ صیاد واقع شده است؛ منطقه‌ای حفاظت شده که نمونه‌ای از زیست‌بوم متنوع زاگرس را در خود جای داده است. این پارک با پوشش جنگلی متراکم، صخره‌ها، دره‌ها و مسیرهای کوهستانی، فضایی ایده‌آل برای طبیعت‌گردان، پرندگان و دوستاناران اکوتوریسم فراهم می‌کند. تعداد زیادی گونه جانوری شامل آهو، کل و بز کوهی، خرس قهوه‌ای و پرندگان شکاری در این منطقه زندگی می‌کنند. وجود چنین تنوع زیستی، پارک تنگ صیاد را به یکی از مهم‌ترین مناطق حفاظت شده استان تبدیل کرده است. همچنین، درختان بلوط و گونه‌های گیاهی بومی، نه تنها اکوسیستم منطقه را غنی می‌کنند بلکه برای پژوهش‌های زیست‌محیطی اهمیت دارند. مسیرهای پیاده‌روی و کوهنوردی پارک، دسترسی به آبشارها و رودخانه‌های کوچک دره‌ها را امکان‌پذیر کرده و تجربه‌ای نزدیک به طبیعت دست‌نخورده زاگرس ارائه می‌دهد. فصل بهار و تابستان، بهترین زمان برای بازدید است، زیرا طبیعت سرسبز و جریان آب‌ها جلوه‌ای بی‌نظیر ایجاد می‌کند.

✈ موزه باستان‌شناسی؛ نگارخانه فرهنگ و زندگی محلی

موزه باستان‌شناسی شهرکرد در محل حمام پرهیزگار، در خیابان ولیعصر واقع شده است و از بهترین جاهای دیدنی شهرکرد برای علاقمندان به تاریخ و باستان‌شناسی است. این موزه کهن‌ترین میراث باقی‌مانده از تاریخ چهارمحال و بختیاری را به نمایش می‌گذارد. ابزاری از جنس استخوان، وسایل سنگی، مجسمه‌های گلی و ظروف سفالی نخودی مزین به نقش‌های هندسی که از اولین ساخته‌های بشر در دوران نوسنگی هستند، در این موزه نگهداری می‌شوند، ابزار و وسایلی که در ساخت آن‌ها از تکنیک و مهارت خاصی استفاده شده است و معرف فرهنگ و تمدن آن دوران هستند. همچنین کتیبه‌ای به خط میخی از دوران پادشاهی هخامنشیان در این موزه قرار دارد. بنای موزه نیز با قدمت تاریخی، در ۱۸ شهریور ۱۳۷۷، با شماره ثبت ۲۱۱۲ به‌عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.

✈ پل زمان‌خان؛ شاهکاری از معماری پل‌سازی سنتی

پل زمان‌خان یکی از دیدنی‌ترین جاذبه‌های تاریخی و طبیعی شهرکرد است که بر روی رودخانه زاینده‌رود قرار دارد. این پل با معماری سنگی و طاق‌های زیبا، یادگاری ارزشمند از دوران صفویه به‌شمار می‌رود و گفته می‌شود به دستور یکی از بزرگان ایل قشقایی به نام زمان‌خان ساخته شده است. هدف اصلی از احداث این پل، ایجاد مسیر ارتباطی امن برای کوچ عشایر و عبور کاروان‌ها بوده است. ساختار پل شامل دو دهانه اصلی با پایه‌های مستحکم سنگی است که در برابر جریان خروشان آب مقاومت بالایی دارد. قرارگیری پل در میان طبیعت کوهستانی و چشم‌اندازهای سرسبز زاگرس، جلوه‌ای چشم‌نواز به آن بخشیده است. صدای جریان آب، هوای پاک و فضای آرام اطراف، این منطقه را به مکانی محبوب برای گردشگران و علاقه‌مندان به طبیعت تبدیل کرده است. امروزه این پل به یکی از نمادهای فرهنگی و تاریخی شهرکرد تبدیل شده و در مسیرهای گردشگری استان قرار دارد.

✈️ غذاهای محلی؛ طعم بختیاری در سفره شهرکرد

آش‌ها و خوراک‌های محلی شهرکرد با استفاده از مواد اولیه طبیعی و تازه منطقه تهیه می‌شوند. آش دوغ یکی از شناخته‌شده‌ترین غذاهای محلی شهرکرد است که با سبزی‌های معطر، نخود، لوبیا و برنج یا گندم تهیه می‌شود. کباب بختیاری در میان مسافران به عنوان بهترین غذای شهرکرد شناخته می‌شود. این کباب را با گوشت گوسفندی، دنبه، پیاز، نمک، فلفل و زعفران تهیه می‌کنند. علاوه بر این، غذاهایی مانند گردو پلو، خورشت‌به، تاس‌کباب و نان‌های سنتی بختیاری همچنان در سفره مردم جایگاه ویژه دارند و در رستوران‌ها و اقامتگاه‌های بوم‌گردی به بازدیدکنندگان ارائه می‌شوند. طعم‌های اصیل و استفاده از مواد اولیه تازه، تجربه‌ای متفاوت از غذا خوردن در دل زاگرس به گردشگران ارائه می‌دهد.

شهرکرد، سوغاتی‌های متنوعی دارد که ترکیبی از صنایع دستی و محصولات محلی هستند. لبنیات محلی مانند پنیر و دوغ سنتی، یکی از محبوب‌ترین سوغات‌های منطقه است که طعمی تازه و طبیعی دارد. گلیم و قالیچه‌های بختیاری نیز نمونه‌ای از هنر دستی و ذوق محلی مردم هستند. طرح‌ها و نقش‌های این گلیم‌ها با الهام از طبیعت و زندگی عشایری منطقه طراحی شده‌اند و هر قطعه داستانی از فرهنگ و هنر محلی را بیان می‌کند. از دیگر سوغات‌ها می‌توان به عسل طبیعی، میوه‌های خشک و ادویه‌های محلی اشاره کرد که به دلیل کیفیت و طعم منحصر به فرد، توجه گردشگران و علاقه‌مندان به محصولات طبیعی را جلب می‌کنند.

مالزی

مقصودی برای تمام سلیقه‌ها

مالزی سرزمینی است که میان طبیعت باشکوه استوایی و توسعه شهری متوازن، تصویری متفاوت از گردشگری آسیایی ارائه می‌دهد. این کشور با داشتن شهرهای مدرن، جزایر آرام، میراث تاریخی ارزشمند و زیرساخت‌های کارآمد، جایگاهی ویژه در میان مقاصد بین‌المللی پیدا کرده است. حضور فرهنگ‌های گوناگون و سبک زندگی چندقومیتی، به مالزی هویت منحصر به فردی بخشیده که هر مسافری را با تجربه‌ای تازه روبه‌رو می‌کند. موقعیت راهبردی و امنیت مناسب نیز باعث شده این سرزمین در سال‌های اخیر مقصدی محبوب برای سفر، تجارت و ماجراجویی باشد.

✈ مالزی؛ پوشیده از جنگل‌های بارانی استوایی

مالزی یکی از مهم‌ترین کشورهای جنوب شرق آسیاست که به دلیل موقعیت جغرافیایی، تنوع اقلیمی و دسترسی‌های راهبردی‌اش، نقش برجسته‌ای در اقتصاد و گردشگری منطقه ایفا می‌کند. این کشور از دو بخش اصلی تشکیل شده است: مالزی شبه جزیره‌ای (Peninsular Malaysia) در جنوب تایلند و مالزی شرقی (East Malaysia) که در شمال جزیره بورنئو واقع شده و با اندونزی و برونئی مرز مشترک دارد. این دو بخش با دریای چین جنوبی از یکدیگر جدا می‌شوند، اما از نظر فرهنگی، اقتصادی و سیاسی ساختاری یکپارچه دارند.

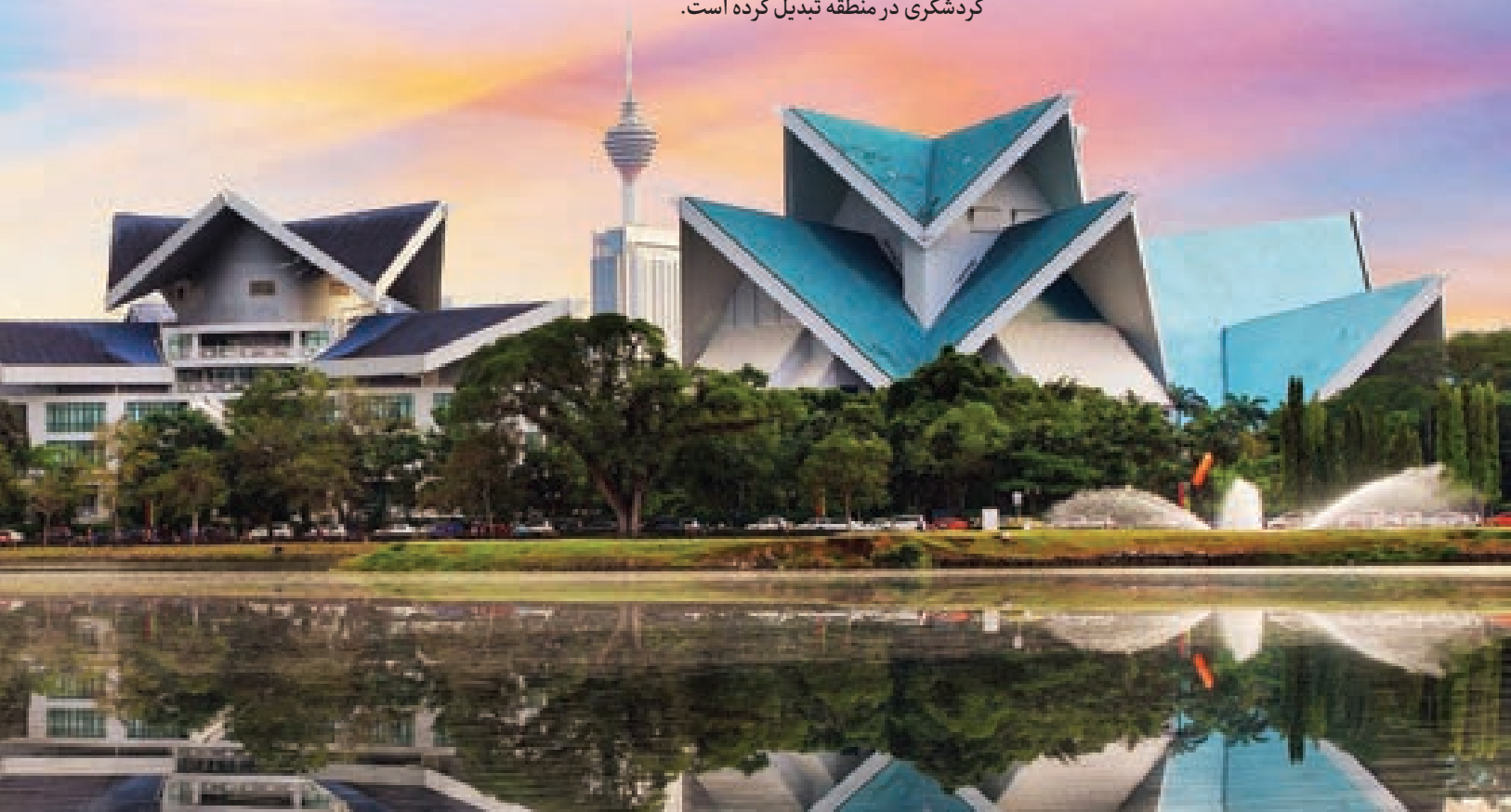
موقعیت قرارگیری مالزی در میانه‌ی مهم‌ترین مسیرهای تجاری، یعنی تنگه مالاکا، آن را به یکی از پرتراфик‌ترین و راهبردی‌ترین نقاط دریایی جهان تبدیل کرده است. مالزی از دیرباز مرکز تبادلات اقتصادی، فرهنگی و مهاجرتی متنوع بوده است. حضور فرهنگ‌های هندی، چینی، عرب، مالایی و اروپایی در طول تاریخ، هویت چندلایه و غنی این کشور را شکل داده است.

از نظر جغرافیایی، مالزی عمدتاً کشوری پوشیده از جنگل‌های بارانی استوایی است که برخی از آنها قدمتی بیش از صد میلیون سال دارند. این جنگل‌ها نه تنها از نظر زیست‌محیطی ارزشمندند، بلکه به عنوان یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های گردشگری طبیعی مالزی شناخته می‌شوند. کوه‌ها، سواحل بکر، جزایر مرجانی و پارک‌های ملی گسترده، چهره‌ای متنوع از طبیعت مالزی ارائه می‌دهند. بلندترین قله کشور، کوه کینابالو در ایالت صباح است که یکی از معروف‌ترین نقاط کوهنوردی آسیا محسوب می‌شود.

اقلیم مالزی به طور کلی گرم و مرطوب استوایی است. دمای متوسط سالانه بین ۲۵ تا ۳۲ درجه سانتی‌گراد متغیر است و رطوبت بالا تقریباً در تمام سال محسوس است. بارش‌های موسمی، به ویژه در ماه‌های پایانی سال، در برخی مناطق تأثیر بیشتری دارد. این شرایط اقلیمی باعث شده که مالزی از پوشش گیاهی بسیار متنوع و رنگارنگی برخوردار باشد و زیستگاه گونه‌های نادری از حیوانات و گیاهان باشد.

از نظر تقسیمات کشوری، مالزی شامل ۱۳ ایالت و ۳ قلمرو فدرال است. مهم‌ترین شهر و پایتخت آن، کوالالامپور است؛ هرچند مرکز اداری کشور در شهر پوتراجایا قرار دارد. موقعیت پایدار جغرافیایی، ثبات سیاسی نسبی و دسترسی آسان هوایی و دریایی، مالزی را به یکی از قطب‌های مهم تجارت، تحصیل و گردشگری در منطقه تبدیل کرده است.

✈️ موقعیت گردشگری مالزی در دنیا

مالزی طی دو دهه گذشته با تکیه بر ترکیبی ارزشمند از طبیعت بکر، تنوع فرهنگی چشم‌گیر، زیرساخت‌های مدرن و سیاست‌گذاری هدفمند، توانسته جایگاهی مهم در صنعت گردشگری جهان به دست آورد. این کشور امروز یکی از محبوب‌ترین مقاصد سفر در آسیا به شمار می‌آید و سالانه میلیون‌ها گردشگر از نقاط مختلف دنیا برای تجربه جذابیت‌های طبیعی، خرید، تفریح، غذا و فرهنگ به آن سفر می‌کنند.

در سطح بین‌المللی، مالزی همواره جزو پربازدیدترین کشورهای آسیایی قرار دارد و در کنار تایلند، سنگاپور و اندونزی، بخشی از محور گردشگری جنوب شرق آسیا را تشکیل می‌دهد. این کشور به دلیل آب‌وهوای مناسب تقریباً در تمام ماه‌های سال، امنیت اجتماعی قابل قبول، هزینه‌های منطقی سفر و دسترسی آسان هوایی، مقصدی جذاب برای طیف گسترده‌ای از گردشگران است؛ از خانواده‌های علاقه‌مند به تفریح گرفته تا زوج‌ها، طبیعت‌گردان، خریداران، دانشجویان و حتی سرمایه‌گذاران.

یکی از مهم‌ترین عوامل رشد گردشگری مالزی، برندسازی گردشگری است. کمپین معروف Malaysia, Truly Asia که سال‌هاست در رسانه‌های بین‌المللی منتشر می‌شود، با تأکید بر تنوع فرهنگی و هویتی کشور، نقش مهمی در تبدیل مالزی به مقصدی جهانی داشته است. این شعار جهانی به‌خوبی نشان می‌دهد که چرا گردشگران، مالزی را مجموعه‌ای از فرهنگ‌های آسیایی در یک کشور می‌دانند.

از نظر رتبه‌بندی جهانی، مالزی همواره در لیست کشورهای دارای بیشترین ورود گردشگر قرار می‌گیرد و صنعت توریسم یکی از پایه‌های مهم اقتصاد ملی این کشور محسوب می‌شود. توسعه زیرساخت‌ها نیز سهم قابل‌توجهی در این موفقیت داشته است؛ فرودگاه بین‌المللی کوالالامپور یکی از پرتراکم‌ترین فرودگاه‌های آسیاست و شبکه حمل‌ونقل شهری، هتل‌ها، مراکز خرید و جاذبه‌های تفریحی مطابق با استانداردهای جهانی توسعه یافته‌اند.

یکی دیگر از مزیت‌های رقابتی مالزی، تنوع جاذبه‌های گردشگری است. این کشور به‌طور همزمان می‌تواند گردشگران علاقه‌مند به شهرهای مدرن، طبیعت استوایی، جزیره‌گردی، فرهنگ و تاریخ را جذب کند. همچنین گردشگری تحصیلی نیز جایگاه مهمی در صنعت توریسم مالزی دارد و دانشگاه‌های معتبر بین‌المللی در این کشور، دانشجویان بسیاری را از سراسر دنیا جذب می‌کنند.

مالزی مجموعه‌ای از جاذبه‌های متنوع گردشگری است که از معماری مدرن تا طبیعت بکر استوایی را در بر می‌گیرد. این تنوع باعث شده که گردشگران با سلیقه‌های مختلف بتوانند تجربه‌ای لذت‌بخش از سفر به این کشور داشته باشند.

✈️ برج‌های دوقلوی پتروناس

برج‌های دوقلوی پتروناس نماد مدرنیته مالزی و یکی از شناخته‌شده‌ترین سازه‌های دنیا هستند. این برج‌ها تا سال‌ها عنوان بلندترین برج دوقلوی جهان را در اختیار داشتند و امروز نیز جایگاه ویژه‌ای در معماری معاصر دارند. بازدید از پل هوایی و سکوی دیدبانی برج، یکی از محبوب‌ترین تجربه‌های گردشگران در کوالالامپور است. مرکز خرید عظیم، سالن کنسرت و پارک زیبای KLCC نیز در مجاورت برج‌ها قرار دارند و این مجموعه را به یک نقطه گردشگری کامل تبدیل کرده‌اند.

✈️ جزیره لنکاوی

لنکاوی یکی از مهم‌ترین و زیباترین جزایر مالزی است که به دلیل سواحل شفاف، جنگل‌های انبوه و امکانات گردشگری مناسب، محبوبیت فراوانی دارد. این جزیره با عنوان «بهشت استوایی» شناخته می‌شود و گزینه‌ای ایده‌آل برای زوج‌ها، علاقه‌مندان به طبیعت و کسانی است که به دنبال آرامش هستند. پل هوایی لنکاوی (Sky Bridge)، مراکز خرید، سواحل آرام و پارک‌های طبیعی، از مهم‌ترین جاذبه‌های این جزیره هستند.

✈ غارهای باتو

غارهای باتو یکی از مهم‌ترین مراکز آیینی و مذهبی هندوها در جنوب شرق آسیا و از معروف‌ترین جاذبه‌های گردشگری مالزی است. مجسمه عظیم طلایی الهه موروگان در ورودی، در کنار پله‌های رنگارنگ و غارهای طبیعی زیبا، تجربه‌ای بی‌نظیر برای گردشگران ایجاد می‌کند. این مجموعه نه تنها ارزش تاریخی و معنوی دارد، بلکه از نظر طبیعی نیز جذابیت‌های کم‌نظیری ارائه می‌دهد. این منطقه، میزبان هزاران گردشگر از سراسر جهان است.

✈ جزیره تیومان

تیومان یکی از دیدنی‌ترین و بکرترین جزایر مالزی است که شهرت جهانی در میان غواصان دارد. آب‌های شفاف، صخره‌های مرجانی فوق‌العاده و سواحل سفید، این جزیره را به مقصدی محبوب برای ماجراجویی و طبیعت‌گردی تبدیل کرده است. برخلاف لنکای که مدرن و پرزرق‌وبرق است، تیومان بیشتر تمرکز خود را روی طبیعت بکر و آرامش محیطی دارد. این جزیره برای ورزش‌های آبی مانند غواصی، اسنورکلینگ، قایق‌سواری و پیاده‌روی در جنگل‌های بارانی بسیار مناسب است.

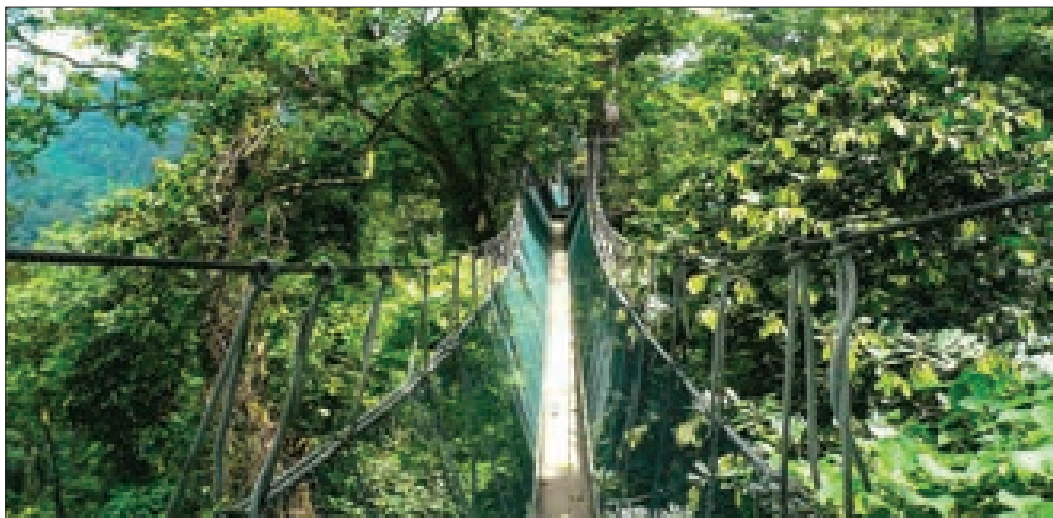
✈ شهر تاریخی ملاکا

ملاکا یکی از ارزشمندترین شهرهای تاریخی مالزی است که نام آن در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده. این شهر، با ترکیبی از فرهنگ‌های هلندی، پرتغالی، چینی و مالایی، بازتابی زنده از تاریخ پرفراز و نشیب جنوب شرق آسیاست. خیابان جونکر (Jonker Street) مرکز تپنده شهر است؛ جایی که بازارهای شبانه، فروشگاه‌های صنایع دستی، کافه‌ها و معماری‌های خاص دوره استعماری چشم هر مسافری را خیره می‌کند. رودخانه ملاکا که از میان شهر عبور می‌کند، فرصت قایق سواری و عکاسی‌های چشم‌نواز را برای گردشگران فراهم می‌سازد.

✈ تپه‌های گنتینگ

تپه‌های گنتینگ مقصدی پرطرفدار برای گردشگران داخلی و خارجی است که در ارتفاعات خنک و مه‌آلود کوهستانی قرار گرفته. این منطقه با نام «شهر سرگرمی مالزی» شناخته می‌شود و مجموعه‌ای بزرگ از هتل‌ها، رستوران‌ها، مراکز خرید، شهربازی‌ها و امکانات تفریحی مختلف را در خود جای داده است. یکی از جذاب‌ترین بخش‌های گنتینگ، تله‌کابین آوانا اسکای‌وی (Awana SkyWay) است که نمایی استثنایی از جنگل‌های سرسبز ارائه می‌دهد. این مقصد به خصوص برای خانواده‌ها و جوانان جذابیت ویژه‌ای دارد.

✈️ پارک ملی تامان نگارا (Taman Negara)

تaman نگارا یکی از قدیمی‌ترین جنگل‌های بارانی جهان با قدمتی بیش از ۱۳۰ میلیون سال است. این پارک ملی، مقصدی ایده‌آل برای عاشقان طبیعت، ماجراجویی و اکوتوریسم است. گردشگران می‌توانند در مسیرهای جنگلی پیاده‌روی کنند، بر روی پل معلق معروف پارک قدم بزنند، در تورهای شبانه حیات وحش شرکت کنند و با قایق سواری در رودخانه‌های زلال آن، از آرامش طبیعت استوایی لذت ببرند. تنوع گیاهی و جانوری این پارک به اندازه‌ای است که به یکی از مهم‌ترین مناطق حفاظت‌شده مالزی تبدیل شده.

✈️ شهر کوتا کینابالو (Kota Kinabalu)

کوتا کینابالو، مرکز ایالت صباح در مالزی شرقی، شهری پویا، ساحلی و ایده‌آل برای طبیعت‌گردی و ماجراجویی است. این شهر در نزدیکی کوه کینابالو قرار دارد؛ کوهی که بلندترین قله مالزی است و سالانه کوهنوردان بسیاری را از سراسر جهان جذب می‌کند. سواحل آرام، جزایر نزدیک مانند جزیره ماتتانی و پارک دریایی تونکو عبدالرحمان، و بازارهای محلی پررونق، کوتا کینابالو را به مقصدی کامل و متنوع تبدیل کرده‌اند. ترکیب زیبای کوه و دریا در این منطقه، آن را به یکی از خاص‌ترین نقاط مالزی تبدیل می‌کند.

✈ ترکیب بی‌نظیر رنگ‌ها و طعم‌ها

آشپزی مالزی نتیجه ترکیب بی‌نظیری از طعم‌ها و سبک‌های مالایی، چینی، هندی و حتی عربی است. غذاهای مالزی معمولاً خوش‌عطر، رنگارنگ و غنی از ادویه‌ها و سبزیجات هستند. یکی از معروف‌ترین غذاهای این کشور ناسی لِماک است که از برنج معطر پخته‌شده در شیر نارگیل، همراه با سامبال، تخم‌مرغ، بادام‌زمینی و ماهی کوچکی به نام «آنچوی» تشکیل می‌شود و غذای ملی مالزی به شمار می‌رود. می‌گورنگ (نودل تفت‌داده‌شده)، روتی کانای (نان هندی‌الاصل)، ساتای (سیخ‌های کباب‌شده با سس بادام‌زمینی) و لاکسا (سوپ نودل ادویه‌ای) نیز از دیگر غذاهای محبوب هستند.

تنوع غذایی در مالزی تنها به غذاهای محلی محدود نمی‌شود؛ حضور فرهنگ‌های مختلف باعث شده که این کشور یکی از بهترین نقاط آسیا برای تجربه غذاهای خیابانی، دسرهای محلی و رستوران‌های بین‌المللی باشد. اگرچه هر منطقه غذای خاص خود را دارد، اما مجموع این طعم‌ها چهره‌ای کامل از فرهنگ چندلایه و پویای مالزی ارائه می‌دهد.

تلاقی شکوه و دانش

در جهان امروز، کتابخانه‌ها، موزه‌های زنده دانش، معماری و فرهنگ‌اند. از تالارهای تاریخی اروپا تا سازه‌های مدرن آسیایی، هر کتابخانه داستانی منحصر به فرد روایت می‌کند: حافظه تمدن، هویت ملی، نوآوری شهری و تجربه فضایی. این مجموعه نگاهی گذرا به برخی از مشهورترین و شاخص‌ترین کتابخانه‌های جهان ارائه می‌دهد، جایی که دانش و معماری با هم تلاقی می‌کنند و فضایی برای تفکر، خلق و اتصال انسان‌ها شکل می‌دهند. هر کتابخانه، پلی میان گذشته، حال و آینده دانش و فرهنگ است.

St. Gallen

SWITZERLAND

همزیستی دانش و زیبایی

کتابخانه‌ها، صرفاً محل نگهداری کتاب نیستند؛ آن‌ها نقطه تلاقی دانش، فرهنگ و زیبایی‌اند. این مکان‌ها معمولاً در دل شهرهایی شکل می‌گیرند که خود نیز حامل هویت فرهنگی متمایز و تاریخی عمیق‌اند.

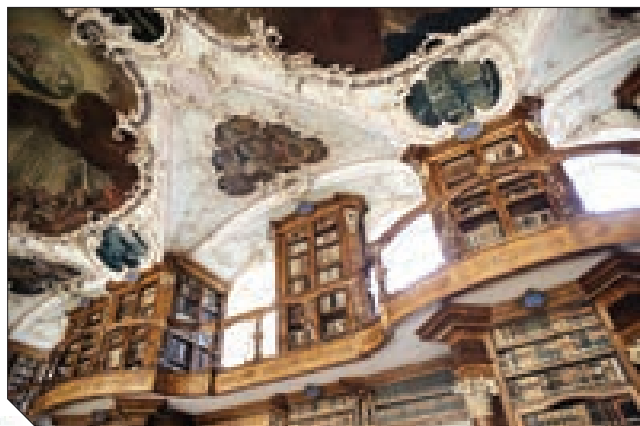
کتابخانه St. Gallen دقیقاً از همین جنس است؛ مکانی که نه تنها حافظ متون کهن اروپاست، بلکه خود به عنوان یک «متن زنده» از تاریخ فرهنگ غرب خوانده می‌شود.

این کتابخانه در دل سنت گالن، در شرق سوئیس قرار دارد؛ شهری آرام و تاریخی نسبت به مراکز معروفی چون زوریخ و ژنو، اما با ریشه‌ای عمیق در فرهنگ، آموزش و تولید فکری. در دوره‌ای که اروپا درگیر فروپاشی ساختارهای رومی و آشفته‌گی‌های سیاسی بود، چنین مکان‌هایی به پناهگاه‌های دانش تبدیل شدند. سنت گالن یکی از مهم‌ترین آن‌ها بود؛ جایی که مردم، کپی، ترجمه و حفظ دانش را وظیفه خود می‌دانستند. همین کارکرد علمی-فرهنگی، به تدریج شهر سنت گالن را به یکی از قطب‌های فکری اروپای مرکزی تبدیل کرد.

آنچه کتابخانه سنت گالن را از بسیاری کتابخانه‌های تاریخی دیگر متمایز می‌کند، پیوستگی عملکرد آن در طول بیش از هزار سال است. این کتابخانه هیچ‌گاه صرفاً یک موزه نبوده؛ بلکه همواره نقش فعال در تولید و نگهداری دانش ایفا کرده است. امروز نیز، با وجود محدودیت‌های حفاظتی، همچنان یک مرکز علمی معتبر محسوب می‌شود.

از نظر محتوایی، سنت گالن یک گنجینه واقعی است. بیش از ۱۶۰ هزار جلد کتاب و حدود ۲۱۰۰ نسخه خطی نادر در آن نگهداری می‌شود. برخی از این دست‌نوشته‌ها به قرون هشتم و نهم میلادی تعلق دارند و جزو قدیمی‌ترین متون باقی‌مانده اروپایی‌اند. این مجموعه شامل متون الهیاتی، فلسفی، علمی، پزشکی، موسیقایی و حتی ادبیات کلاسیک است؛ آثاری که اگر در این کتابخانه نسخه‌برداری و حفظ نمی‌شدند، احتمالاً برای همیشه از بین می‌رفتند.

اما سنت‌گالن فقط به خاطر محتوایش مشهور نیست؛ معماری آن بخشی از پیام فرهنگی‌اش است. تالار اصلی کتابخانه، که در قرن هجدهم و در اوج سبک باروک-روکوکو ساخته شد، عمداً به‌گونه‌ای طراحی شده که حس «عظمت دانش» را القا کند. سقف‌های نقاشی‌شده، قفسه‌های چوبی منبت‌کاری‌شده و نورپردازی طبیعی، فضا را به چیزی فراتر از یک کتابخانه تبدیل می‌کند.

نکته قابل‌توجه این است که در مرکز تالار، کتیبه‌ای یونانی دیده می‌شود با این مضمون: «داروی روح». این جمله، خلاصه نگاه تمدنی سنت‌گالن به کتاب و دانش است. در این جهان‌بینی، کتاب ابزاری برای قدرت‌نمایی یا سرگرمی نیست؛ بلکه درمانی برای روح و جامعه محسوب می‌شود.

کتابخانه سنت‌گالن از منظر فرهنگی و حتی برندینگ ملی نیز اهمیت بالایی دارد. شهر سنت‌گالن خود نمونه‌ای از پیوند میان سنت و مدرنیته است؛ شهری با بافت تاریخی ثبت‌شده، خیابان‌هایی آرام، و دانشگاهی معتبر که امروز نیز در حوزه‌های اقتصاد، مدیریت و علوم انسانی فعال است. سوئیس کشوری است که معمولاً با بانک‌ها، دقت، نظم و بی‌طرفی سیاسی شناخته می‌شود؛ اما سنت‌گالن لایه عمیق‌تری از هویت این کشور را نشان می‌دهد: ریشه‌های فرهنگی، احترام به دانش و سرمایه‌گذاری بلندمدت روی حافظه تاریخی. ثبت این مجموعه در فهرست میراث جهانی یونسکو نیز تأییدی بر همین نقش فراملی است.

در دنیای امروز، که سرعت مصرف اطلاعات گاهی جای عمق فهم را می‌گیرد، کتابخانه‌هایی مثل سنت‌گالن یادآور یک حقیقت مهم‌اند. شهری که این کتابخانه را در خود جای داده نیز همین منطق را بازتاب می‌دهد؛ سنت‌گالن شهری است که بر انباشت آرام و پایدار سرمایه فرهنگی تکیه کرده است و یادآوری می‌کند که تمدن‌ها با حفظ، پالایش و انتقال آگاهانه دانش دوام می‌آورند. سنت‌گالن نماد این تداوم است؛ پلی میان قرون تاریک و عصر روشنگری، میان عشق و عقل، و میان زیبایی و معنا.

Admont

AUSTRIA

روشنگری در دل کوهستان

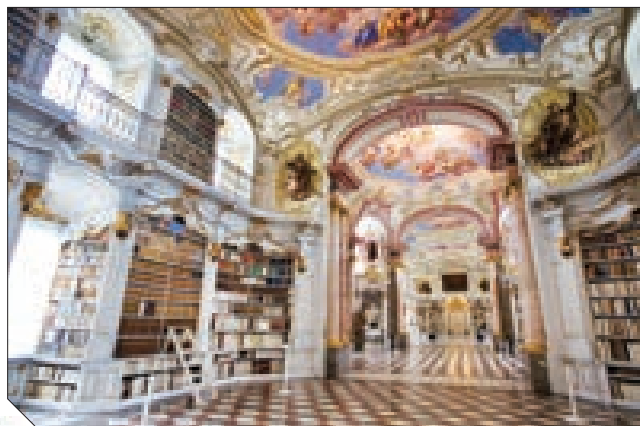
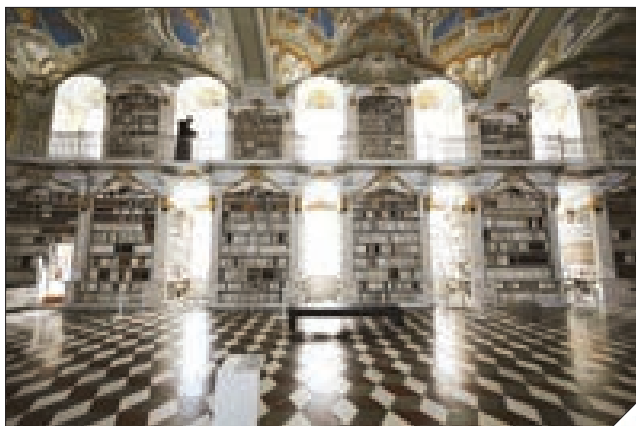
برخلاف بسیاری از کتابخانه‌های جهان که در دل شهرهای بزرگ و پرمیاهو شکل گرفته‌اند، Admont Library در نقطه‌ای متفاوت از جغرافیای فرهنگ اروپا قرار دارد: شهری کوچک و آرام در ایالت اشتایرمارک اتریش، در دل چشم‌اندازهای آلپی. همین تضاد میان عظمت دانش و سکوت طبیعت، آدمونت را به یکی از خاص‌ترین کتابخانه‌های تاریخی جهان تبدیل کرده است.

شهر Admont شهری کوچک اما ریشه‌دار است؛ جایی که زندگی روزمره، ریتمی آهسته و منظم دارد و تاریخ، نه در قالب موزه‌های پرزرق‌وبرق، بلکه در معماری و روابط اجتماعی جریان دارد. در چنین بستری، کتابخانه نه یک نهاد تزئینی، بلکه قلب فکری شهر محسوب می‌شود.

این مکان در سال ۱۰۷۴ میلادی بنیان‌گذاری شد و از همان ابتدا، کتاب و آموزش جایگاهی محوری در آن داشت. اما شکوه امروزی کتابخانه، حاصل قرن هجدهم و دوران روشنگری اروپایی است؛ تالار اصلی کتابخانه، که در سال ۱۷۷۶ تکمیل شد، یکی از زیباترین کتابخانه‌های جهان به‌شمار می‌رود. فضای آن با نور طبیعی فراوان، دیوارهای سفید، ستون‌های طلایی و تزئیناتی کنترل‌شده طراحی شده است؛ انتخابی آگاهانه که آن را از فضای تاریک و رازآلود بسیاری از کتابخانه‌های قرون وسطایی جدا می‌کند. اینجا دانایی قرار است شفاف، قابل دسترس و روشن باشد.

نقاشی‌های سقفی کتابخانه، که توسط بارتولومئو آلتومونته خلق شده‌اند، روایت تصویری مسیر دانش انسانی‌اند: از جهل و تاریکی تا آگاهی و حقیقت. این نقاشی‌ها نه تنها تزئینات هنری، بلکه بیانیه‌ای فکری‌اند.

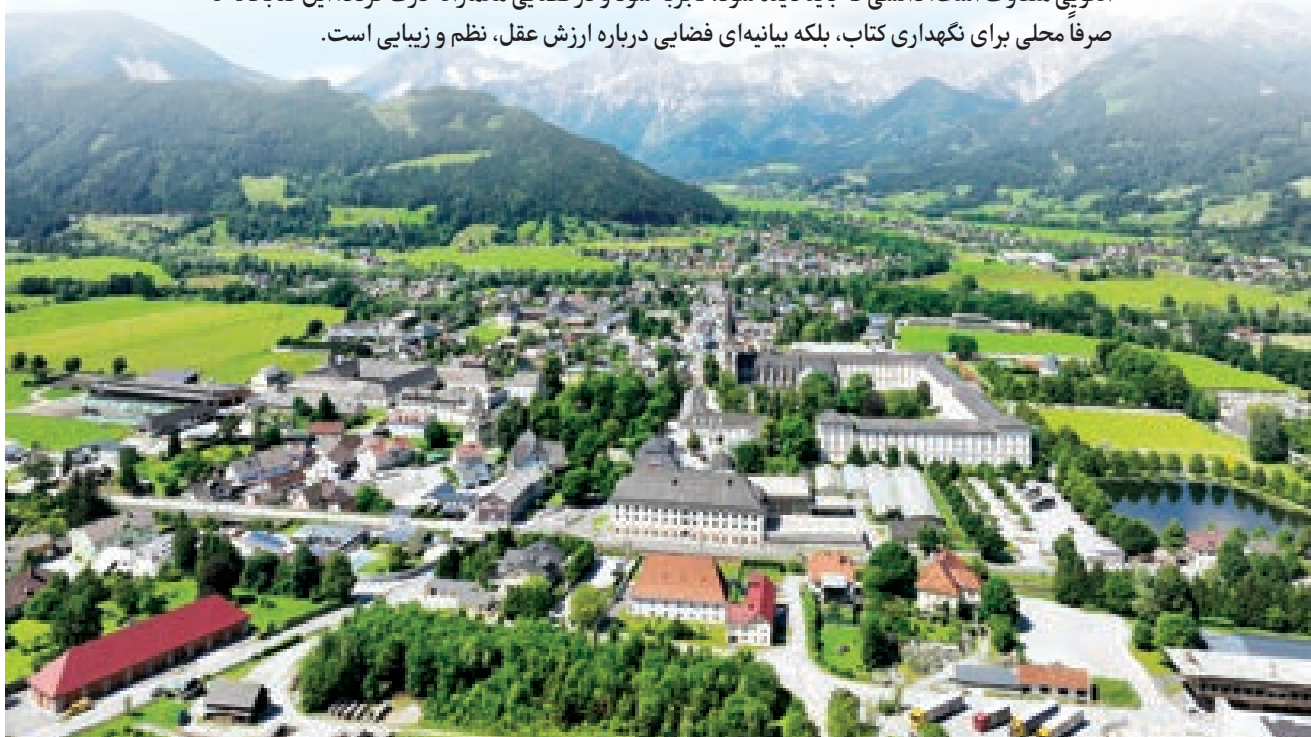

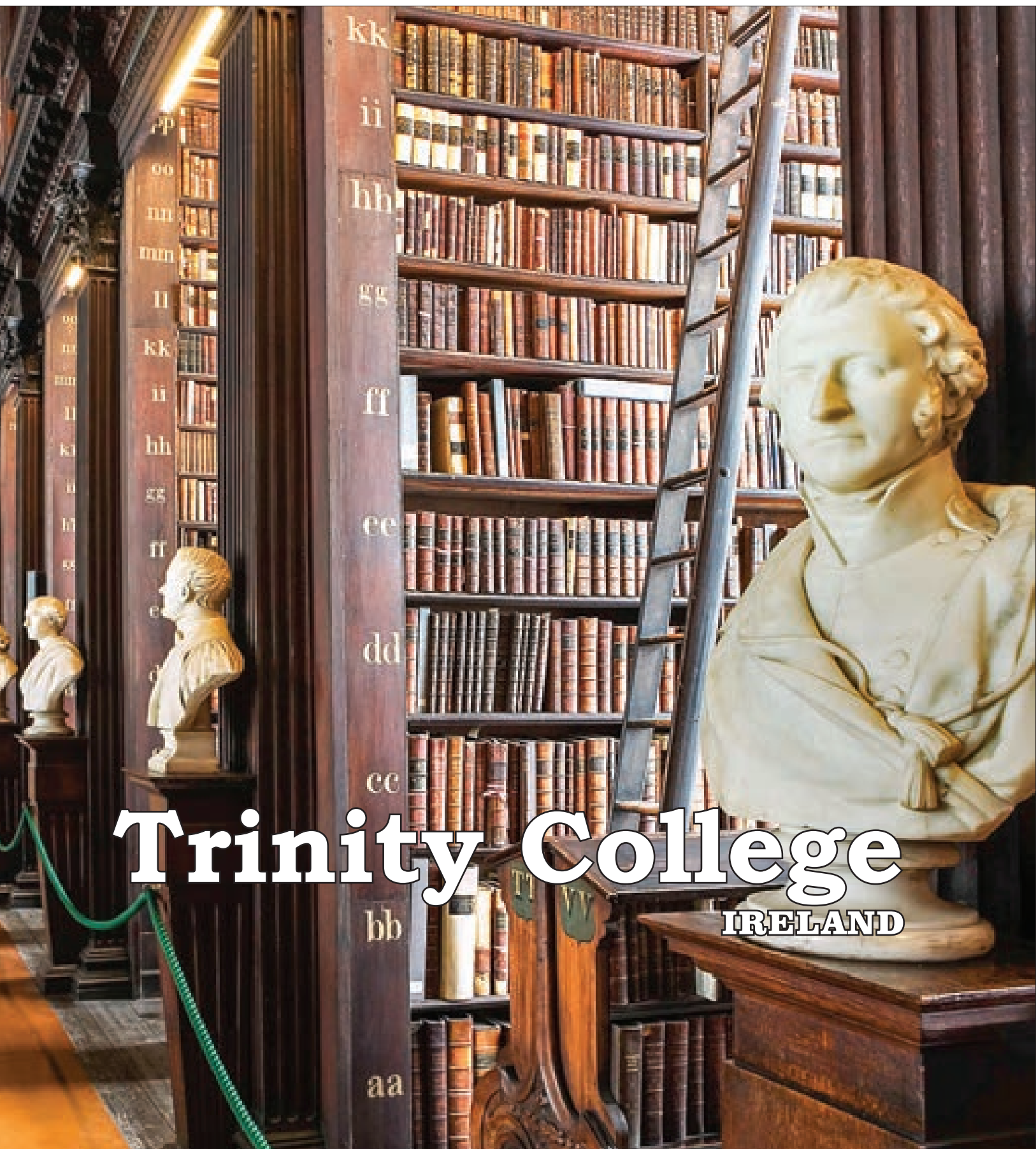

کتابخانه ادمونت میزبان حدود ۷۰ هزار جلد کتاب است که طیفی گسترده از الهیات، فلسفه، تاریخ، علوم طبیعی و ادبیات را در بر می‌گیرد. نکته مهم اینجاست که این مجموعه صرفاً انباشتی از متون نیست؛ بلکه بازتابی از جهان‌بینی روشنگرانه است. برای شهری کوچک مانند ادمونت، چنین کتابخانه‌ای نقشی فراتر از مقیاس جغرافیایی‌اش ایفا می‌کند.

شهر ادمونت، با وجود جمعیت اندک، نمونه‌ای از تمرکز سرمایه فرهنگی در مقیاس کوچک است. نه خبری از کلان‌شهری شلوغ است و نه از گردشگری انبوه؛ اما همین آرامش، امکان شکل‌گیری یک رابطه عمیق‌تر میان فضا، دانش و انسان را فراهم کرده است. کتابخانه در اینجا یک جاذبه صرف نیست، بلکه بخشی از زیست‌جهان شهر است. ادمونت نشان داده است که قدرت نمادین الزاماً به اندازه شهر یا حجم اقتصاد وابسته نیست. گاهی یک شهر کوچک، با یک نهاد فکری قدرتمند، می‌تواند در نقشه فرهنگی جهان جایگاهی ماندگار پیدا کند. امروز نام ادمونت، بیش از هر چیز، با کتابخانه‌اش شناخته می‌شود؛ نمونه‌ای کلاسیک از اینکه چگونه دانش می‌تواند هویت مکانی خلق کند.

در زمانه‌ای که کتابخانه‌ها با چالش دیجیتالی‌شدن و کاهش تمرکز انسانی مواجه‌اند، کتابخانه ادمونت یادآور الگویی متفاوت است: دانشی که باید دیده شود، تجربه شود و در فضایی معمارانه درک گردد. این کتابخانه نه صرفاً محلی برای نگهداری کتاب، بلکه بیانیه‌ای فضایی درباره ارزش عقل، نظم و زیبایی است.

تبدیل حافظه ملی به دانش

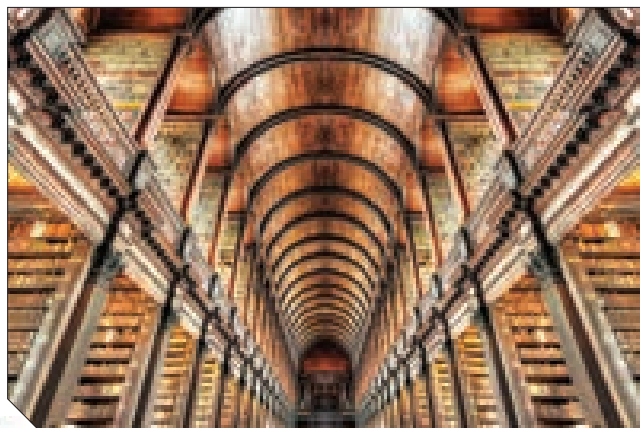
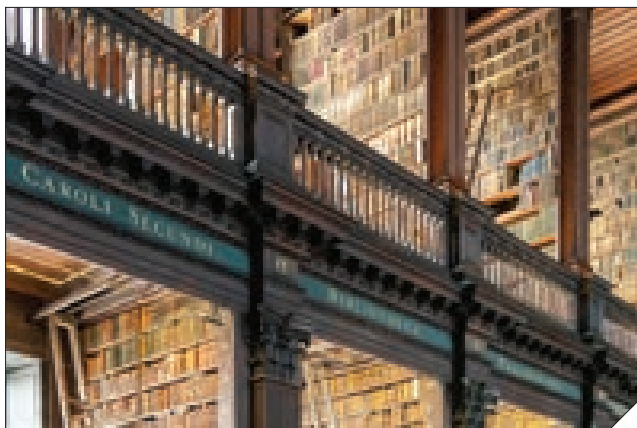
برخی کتابخانه‌ها فقط مخزن دانش نیستند؛ آن‌ها به تدریج به بخشی از هویت ملی یک کشور تبدیل می‌شوند. Trinity College دقیقاً از همین جنس است. این کتابخانه نه تنها قلب علمی قدیمی‌ترین دانشگاه ایرلند است، بلکه یکی از مهم‌ترین نمادهای فرهنگی شهر دوبلین و حتی کل کشور به شمار می‌آید؛ جایی که تاریخ، سیاست، ادبیات و حافظه جمعی ایرلندی‌ها در کنار هم قرار گرفته‌اند.

شهر دوبلین از دیرباز شهری ادبی و روایت‌محور بوده است. برخلاف بسیاری از پایتخت‌های اروپایی که قدرتشان را از امپراتوری، اقتصاد یا ارتش گرفته‌اند، دوبلین بیش از هر چیز با زبان، ادبیات و حافظه تاریخی شناخته می‌شود. شهری که نویسندگانی چون جیمز جویس، ویلیام باتلر ییتس و اسکار وایلد را پرورش داده، طبیعی است که یکی از مهم‌ترین کتابخانه‌های جهان را نیز در دل خود جای دهد.

کتابخانه ترینیتی در سال ۱۵۹۲، همزمان با تأسیس دانشگاه Trinity College بنیان‌گذاری شد؛ در دوره‌ای که ایرلند تحت سلطه سیاسی و فرهنگی انگلستان قرار داشت. همین نکته، جایگاه کتابخانه را پیچیده و چندلایه می‌کند. این نهاد علمی از یک سو محصول ساختار قدرت بریتانیایی است و از سوی دیگر، در طول زمان به بستری برای حفظ و بازخوانی هویت ایرلندی تبدیل شده است.

مشهورترین بخش کتابخانه، تالار لانگ روم است؛ سالنی کشیده و باشکوه با قفسه‌های چوبی تیره، طاق‌های بلند و مجسمه‌های متفکران بزرگ تاریخ غرب. این فضا نه فقط به خاطر زیبایی معماری‌اش، بلکه به دلیل حس احترام و سکوتی که القا می‌کند، به یکی از نمادهای جهانی کتابخانه تبدیل شده است. لانگ روم عمداً پرابهت طراحی شده؛ گویی دانش قرار است با وقار دیده شود.

کتابخانه Trinity College بیش از شش میلیون جلد کتاب و منبع را در خود جای داده و یکی از بزرگ‌ترین کتابخانه‌های پژوهشی اروپا محسوب می‌شود. اما اهمیت آن فقط در حجم منابع نیست؛ بلکه در نقش آن به عنوان یک کتابخانه واسپاری قانونی است. این کتابخانه حق دریافت نسخه‌ای از تمام آثار منتشر شده در ایرلند و بریتانیا را دارد؛ جایی که آن را به حافظه مکتوب یک حوزه تمدنی گسترده تبدیل می‌کند.

نکته مهم در مورد کتابخانه ترینیتی، پیوند ارگانیک آن با شهر دوبلین است. این کتابخانه نه در حاشیه شهر، بلکه در قلب آن قرار دارد؛ جایی که دانشجویان، گردشگران، پژوهشگران و شهروندان عادی همزمان در اطرافش جریان دارند. دوبلین شهری است که مرز میان زندگی روزمره و فرهنگ رسمی در آن کمرنگ است، و کتابخانه ترینیتی دقیقاً این ویژگی را بازتاب می‌دهد.

ایرلند که کشوری با تاریخ استعمار، مهاجرت و بحران‌های اقتصادی بوده؛ اما توانسته از طریق ادبیات، آموزش و نهادهایی مانند این کتابخانه، تصویری فرهنگی و انسانی از خود در جهان بسازد. کتابخانه ترینیتی در این میان نقش ستون فقرات حافظه رسمی و غیررسمی کشور را ایفا می‌کند.

State Library

OF SOUTH AUSTRALIA

دانشی که با شهر رشد کرد

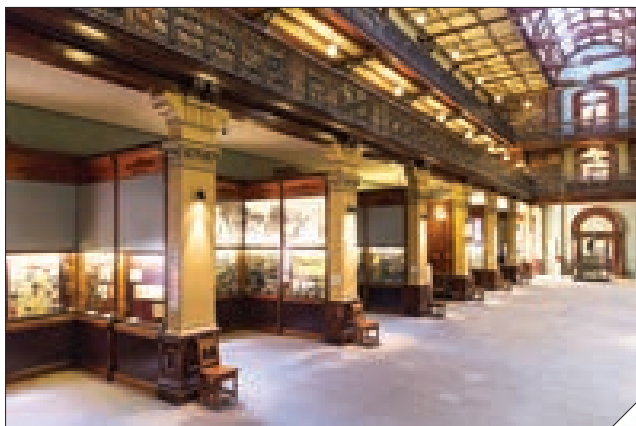
برخی کتابخانه‌ها پیش از شهرها شکل می‌گیرند و برخی دیگر همراه با آن‌ها بالغ می‌شوند. State Library of South Australia از دسته دوم است؛ نهادی که تاریخش به‌طور مستقیم با شکل‌گیری شهر آدلاید و پروژه مدرن‌سازی استرالیا گره خورده است. این کتابخانه نه محصول امپراتوری‌های کهن است و نه یادگار قرون وسطی، بلکه بازتاب یک جامعه جوان است که آگاهانه تصمیم گرفت دانش را ستون هویت خود قرار دهد.

شهر آدلاید، مرکز ایالت استرالیای جنوبی، از همان ابتدا با ایده نظم، برنامه‌ریزی و عقلانیت شهری بنا شد. برخلاف بسیاری از شهرهای استرالیا که حول تب طلا یا بنادر تجاری رشد کردند، آدلاید به‌عنوان شهری برنامه‌ریزی‌شده با خیابان‌های منظم، فضاهای سبز گسترده و تمرکز بر آموزش و فرهنگ شکل گرفت. این ویژگی، بستر مناسبی برای ظهور نهادی چون کتابخانه ایالتی فراهم کرد.

کتابخانه ایالتی استرالیای جنوبی در سال ۱۸۳۴ تأسیس شد؛ تنها چند سال پس از بنیان‌گذاری رسمی آدلاید. این همزمانی تصادفی نیست. در جامعه‌ای مهاجرپذیر و چندفرهنگی، کتابخانه قرار بود نقش حافظه جمعی، ابزار آموزش عمومی و پل ارتباطی میان نسل‌ها را ایفا کند. برخلاف کتابخانه‌های اروپا که از بالا به پایین شکل گرفتند، اینجا با پروژه‌ای مدنی و عمومی روبه‌رو هستیم.

از نظر معماری، کتابخانه ترکیبی هوشمندانه از گذشته و حال است. مشهورترین بخش آن، سالن مورتلاک (Mortlock Wing)، نمونه‌ای شاخص از معماری قرن نوزدهم است با بالکن‌های چوبی، نورگیر مرکزی و فضایی که وقار کلاسیک را با صمیمیت عمومی ترکیب می‌کند. در کنار آن، فضاهای مدرن‌تری قرار دارند که نشان می‌دهند این کتابخانه صرفاً به گذشته نگاه نمی‌کند، بلکه خود را با نیازهای معاصر تطبیق داده است.

مجموعه کتابخانه شامل بیش از دو میلیون منبع است که تمرکز ویژه‌ای بر تاریخ استرالایای جنوبی، مهاجرت، فرهنگ بومیان، و تحولات اجتماعی دارد. اینجا کتابخانه‌ای است که نه فقط دانش وارداتی از اروپا، بلکه تجربه زیسته یک جامعه نوپا را ثبت کرده است. آرشیوهای عکس، روزنامه‌ها، نقشه‌ها و اسناد شخصی، کتابخانه را به حافظه رسمی و غیررسمی ایالت تبدیل کرده‌اند.

نقش این کتابخانه در شهر آدلاید، نقشی زنده و پویاست. برخلاف تصور سنتی از کتابخانه به عنوان فضایی ساکت، State Library of South Australia مکانی برای گردهمایی، گفت‌وگو، یادگیری جمعی و حتی رویدادهای فرهنگی است. این رویکرد با روحیه شهر آدلاید هم‌خوانی دارد؛ شهری که خود را نه یک کلان‌شهر شلوغ، بلکه جامعه‌ای فرهنگی و انسان‌محور تعریف می‌کند.

آدلاید با اتکا به نهادهایی مانند این کتابخانه، تصویری از خود ساخته که بر کیفیت زندگی، فرهنگ و آموزش تأکید دارد. اگر شهرهایی چون سیدنی و ملبورن با اقتصاد و جذابیت‌های جهانی شناخته می‌شوند، آدلاید از مسیر آرام‌تر اما عمیق‌تر حرکت کرده است. کتابخانه ایالتی، یکی از ستون‌های این روایت شهری است. در جهان امروز، که شهرها برای جذب استعداد و سرمایه با یکدیگر رقابت می‌کنند، نمونه آدلاید نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری بلندمدت بر دانش و فرهنگ می‌تواند مزیت رقابتی پایداری ایجاد کند.

Tama

JAPAN

فضا خودِ دانش است

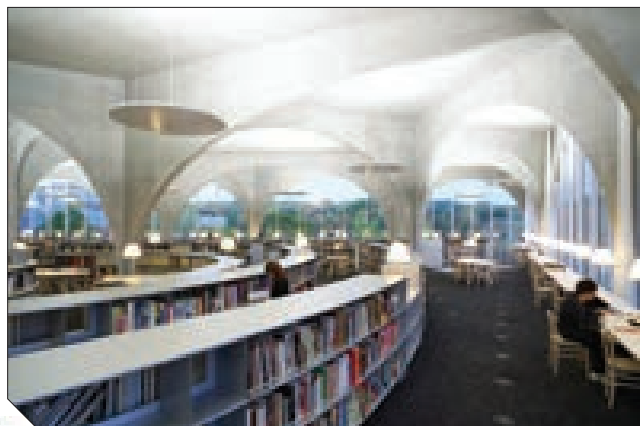
برخی کتابخانه‌ها بیش از آن که با حجم کتاب‌ها شناخته شوند، با ایده‌ای که نمایندگی می‌کنند در حافظه می‌مانند. Tama Art University Library در توکیو از همین جنس است؛ کتابخانه‌ای که نه تنها محل نگهداری منابع هنری، بلکه بیانیه‌ای معماری درباره شیوه اندیشیدن، یادگیری و زیستن در جهان معاصر به شمار می‌رود. اینجا کتابخانه‌ای است که خود به یک اثر هنری تبدیل شده است.

دانشگاه هنر تاما در حاشیه غربی توکیو قرار دارد؛ شهری که همزمان نماد تراکم، سرعت، تکنولوژی و سنت است. توکیو برخلاف بسیاری از کلان‌شهرهای غربی، هویت خود را نه از بناهای تاریخی عظیم، بلکه از طراحی، جزئیات و نظم فضایی می‌گیرد. کتابخانه تاما دقیقاً در دل همین منطق شهری شکل گرفته؛ جایی که فضا باید هم کارآمد باشد و هم الهام‌بخش.

این کتابخانه در سال ۲۰۰۷ و با طراحی معمار مشهور ژاپنی، تویو ایتو (Toyo Ito) افتتاح شد؛ معماری که به خاطر نگاه مفهومی‌اش به فضا و حرکت انسان شناخته می‌شود. ایتو در طراحی این کتابخانه، عمداً از فرم‌های بسته و سلسله‌مراتبی فاصله گرفت و به جای آن، مجموعه‌ای از قوس‌ها، دهانه‌های باز و خطوط سیال را خلق کرد. نتیجه، فضایی است که مرز میان داخل و خارج، سکوت و حرکت، مطالعه و تماشا را محو می‌کند.

برخلاف کتابخانه‌های کلاسیک که عظمت خود را از ارتفاع، تزئین یا سکوت تحمیل شده می‌گیرند، کتابخانه تاما با شفافیت و جریان تعریف می‌شود. ستون‌ها به شکل قوس‌هایی پی‌درپی طراحی شده‌اند که هم یادآور طاق‌های سنتی‌اند و هم کاملاً مدرن به نظر می‌رسند. این قوس‌ها نه تنها بار سازه‌ای دارند، بلکه ریتم بصری فضا را نیز می‌سازند؛ گویی کاربر در حال قدم‌زدن در میان ایده‌هاست.

کتابخانه Tama Art University مجموعه‌ای تخصصی در حوزه هنر، طراحی، معماری، گرافیک، مد و نظریه‌های معاصر را در خود جای داده است. اما اهمیت این کتابخانه فقط در منابع آن نیست؛ بلکه در شیوه مواجهه کاربر با دانش است. اینجا مطالعه الزاماً به نشستن پشت میز محدود نمی‌شود؛ فضا افراد را به مکث، مشاهده، گفت‌وگو و حتی سرگردانی دعوت می‌کند.

نکته کلیدی در این کتابخانه، هم‌راستایی کامل میان فرم و محتواست. دانشگاهی که هدفش پرورش هنرمند و طراح است، نمی‌تواند کتابخانه‌ای صرفاً عملکردی داشته باشد. خود فضا باید آموزش بدهد. در کتابخانه تاما، دانشجوی پیش از آنکه کتابی باز کند، با یک تجربه فضایی مواجه می‌شود؛ تجربه‌ای که به او یادآوری می‌کند خلاقیت از دل آزادی، حرکت و انعطاف متولد می‌شود.

در سطح شهری، این کتابخانه نمونه‌ای از رویکرد ژاپنی به فضاهای عمومی است: مینیمال، انسانی و بدون نمایش اغراق‌آمیز قدرت. توکیو شهری است که به جای بناهای یادبودمحور، بر کیفیت استفاده روزمره تأکید دارد و کتابخانه تاما بازتاب همین نگاه است. این فضا قرار نیست تماشاگر را مرعوب کند؛ قرار است او را درگیر کند.

Tama Art University Library نقشی فراتر از یک کتابخانه دانشگاهی دارد. این فضا به نماد جهانی دانشگاه تاما تبدیل شده و تصویری از آموزش هنری ژاپن به جهان ارائه می‌دهد: آموزشی که مرز میان نظریه و عمل، هنر و زندگی، فضا و فکر را به رسمیت نمی‌شناسد. در عصر شبکه‌های اجتماعی، تصاویر این کتابخانه خود به رسانه‌ای برای انتقال این پیام تبدیل شده‌اند.

Royal Portuguese Cabinet BRAZIL

معماری حافظه در آمریکای لاتین

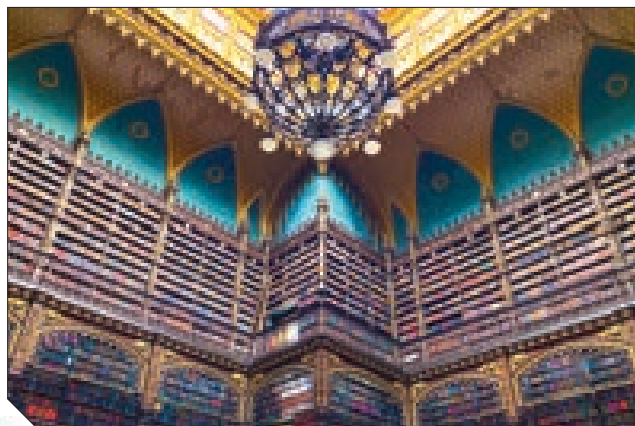
برخی کتابخانه‌ها فراتر از مرزهای جغرافیایی خود معنا پیدا می‌کنند. Royal Portuguese Cabinet of Reading در شهر ریو دو ژانیرو از همین جنس است؛ کتابخانه‌ای که نه تنها حافظ میراث مکتوب پرتغال است، بلکه پلی فرهنگی میان اروپا و آمریکای لاتین به‌شمار می‌آید. این بنا، روایتگر داستان مهاجرت، استعمار، هویت و تداوم فرهنگی در جهانی در حال جابه‌جایی است.

شهر ریو دو ژانیرو معمولاً با زندگی پرهیجان شناخته می‌شود؛ اما در لایه‌ای عمیق‌تر، ریو شهری است که تاریخ پیچیده استعمار و انتقال قدرت را در خود حمل می‌کند. این شهر زمانی پایتخت امپراتوری پرتغال بود؛ تنها نمونه‌ای که یک قدرت اروپایی، مرکز سیاسی خود را به مستعمره منتقل کرد. کتابخانه سلطنتی پرتغالی، دقیقاً در دل همین زمینه تاریخی معنا پیدا می‌کند.

این کتابخانه در سال ۱۸۳۷ توسط مهاجران پرتغالی مقیم برزیل بنیان‌گذاری شد؛ نه به‌عنوان یک نهاد دولتی، بلکه به‌عنوان پروژه‌ای فرهنگی برای حفظ زبان، ادبیات و حافظه جمعی پرتغالی‌ها در دنیای جدید. همین خاستگاه مردمی-نخبگانی، به کتابخانه هویتی خاص می‌دهد: نهادی که از دل دغدغه هویت زاده شده است.

از نظر معماری، ساختمان کتابخانه شاهکاری از سبک نئو-مانولین (Neo-Manueline) است؛ سبکی که ریشه در دوران طلایی دریانوردی پرتغال دارد. نمای سنگی پر جزئیات، طاق‌ها، نقش‌مایه‌های دریایی و پنجره‌های عمودی بلند، همگی به گذشته‌ای اشاره دارند که پرتغال خود را قدرتی جهانی می‌دید. ورود به تالار اصلی، بیش از آنکه شبیه ورود به کتابخانه باشد، شبیه ورود به یک قصر است.

فضای داخلی کتابخانه با قفسه‌های چوبی مرتفع، نور طبیعی که از سقف شیشه‌ای می‌تابد و تمرکز عمودی فضا، حس احترام و وقار را القا می‌کند. اینجا دانش قرار نیست صرفاً مصرف شود؛ قرار است تماشا و تجربه شود. معماری، کارکرد کتابخانه را به سطحی نمادین ارتقا می‌دهد.

مجموعه کتابخانه شامل بیش از ۳۵۰ هزار جلد کتاب است که بخش عمده‌ای از آن به زبان پرتغالی و درباره تاریخ، ادبیات، فلسفه و علوم انسانی اختصاص دارد. گنجینه شاخص آن، نسخه‌های نادر قرن شانزدهم و نخستین چاپ آثار کلاسیک پرتغالی است. این مجموعه، کتابخانه را به یکی از مهم‌ترین مراکز مطالعات پرتغالی‌زبان در جهان تبدیل کرده است.

نکته مهم این کتابخانه، نقش آن در شهر ریو است. برخلاف تصور رایج که کتابخانه‌ها را نهادهایی دانشگاهی یا دولتی می‌داند، Royal Portuguese Cabinet of Reading فضایی نیمه‌عمومی و فرهنگی است که هم پژوهشگران و هم شهروندان کنجکاو را جذب می‌کند. در شهری پرهیاهو و احساسی مانند ریو، این کتابخانه نقطه‌ای برای مکث، تأمل و اتصال به حافظه تاریخی است.

از منظر فرهنگی، این کتابخانه نمونه‌ای درخشان از دیپلماسی فرهنگی غیررسمی است. پرتغال، بدون اعمال قدرت سیاسی، توانسته از طریق زبان و کتاب، حضور فرهنگی خود را در برزیل تثبیت کند. این کتابخانه نشان می‌دهد که گاهی کتابخانه‌ها می‌توانند نقشی ایفا کنند که سفارتخانه‌ها از انجام آن ناتوان‌اند. این کتابخانه بازتاب یک پرسش است: فرهنگ، چگونه خود را در سرزمینی دیگر حفظ می‌کند. این کتابخانه، ترکیبی از وفاداری به ریشه‌ها و پذیرش بستر جدید است. همین توازن، راز ماندگاری آن بوده است.

Tianjin Binhai

CHINA

میراث فرهنگی در معماری معاصر

برخی کتابخانه‌ها علاوه بر نگهداری کتاب، نماد تفکر مدرن و آینده‌نگری شهری هستند. Tianjin Binhai Library در تیانجین چین از این دست است؛ فضایی که معماری آن، تجربه مطالعه و تعامل با دانش را به سطحی کاملاً جدید ارتقا داده و شهرت جهانی یافته است.

شهر تیانجین، یکی از شهرهای کلیدی اقتصادی و فرهنگی شمال چین است. برخلاف پکن و شانگهای که به عنوان پایتخت سیاسی یا مرکز مالی شناخته می‌شوند، تیانجین شهری است که ترکیبی از معماری سنتی، محله‌های اروپایی دوره استعمار و توسعه سریع مدرن را در خود دارد. کتابخانه بین‌های، در دل این بافت متنوع شهری ساخته شده و بازتابی از رشد سریع، نوآوری و فرهنگ مطالعه در چین معاصر است.

این کتابخانه در سال ۲۰۱۷ افتتاح شد و توسط شرکت معماری هلندی MVRDV طراحی گردید. ساختار داخلی آن با سقف‌های منحنی و قفسه‌های موج‌دار، تصویری پویا و سیال از دانش ایجاد می‌کند؛ به گونه‌ای که بازدیدکننده حس می‌کند در میان کتاب‌ها جریان دارد، نه تنها میان قفسه‌ها قدم می‌زند.

فضای داخلی کتابخانه یک تالار اصلی عظیم است که قفسه‌ها به شکل دیواره‌های موجی و پلکانی طراحی شده‌اند، و نور طبیعی از سقف‌های شیشه‌ای به داخل تابیده و فضایی روشن، باز و مدرن ایجاد می‌کند. این طراحی به‌طور همزمان عملکردی و نمادین است: هر قفسه بخشی از منظره معماری است و خود معماری، مفهوم جریان دانش را منتقل می‌کند.

مجموعه کتابخانه شامل بیش از ۱/۲ میلیون جلد کتاب و منابع دیجیتال است و بر مطالعه، تحقیق و نوآوری تأکید دارد. اگرچه از نظر تاریخی غنی نیست، اما ارزش آن در ارائه تجربه‌ای متفاوت از کتابخانه بودن است: یک فضای آموزشی و فرهنگی که با معماری، بازدیدکننده را به کشف و تعامل دعوت می‌کند.

نکته کلیدی کتابخانه بین‌های، تمرکز بر تجربه انسانی در تعامل با فضا و دانش است. برخلاف کتابخانه‌های کلاسیک که بر قفسه‌ها و کتاب‌ها تأکید دارند، اینجا معماری خود معلم است؛ کاربر یاد می‌گیرد که دانش نه فقط در صفحات کتاب، بلکه در فضا و جریان تجربه شکل می‌گیرد.

در سطح شهری، Tianjin Binhai Library به نمادی از نوآوری چین در فرهنگ و معماری عمومی تبدیل شده است. این کتابخانه نه فقط برای تیانجین بلکه برای کل جهان نمایشگر توانایی چین در بازتعریف نهادهای سنتی است؛ نمونه‌ای از چگونگی تطبیق میراث فرهنگی و آموزش با معماری معاصر و فناوری. همچنین این کتابخانه یک نقطه شاخص گردشگری و نماد فرهنگی است که تیانجین را به نقشه جهانی دانش و معماری مدرن متصل می‌کند. برخلاف بسیاری از کتابخانه‌های تاریخی که نماد گذشته‌اند، اینجا آینده‌ی دانش و تجربه شهری را می‌توان مشاهده کرد.

نروژ در شمال اروپا با طبیعتی بکر و کوهستان‌های عظیم شناخته می‌شود. زمستان‌های طولانی و آسمان‌های تاریک این کشور، شرایطی ایده‌آل برای تماشای شفق‌های قطبی فراهم می‌کند. شهر ترومسو یکی از بهترین نقاط جهان برای دیدن این پدیده شگفت‌انگیز است. شفق‌های قطبی که به نام آرورا نیز شناخته می‌شوند، بر اثر برخورد ذرات باردار خورشیدی با میدان مغناطیسی زمین ایجاد شده و آسمان را با رنگ‌های سبز، بنفش و صورتی روشن می‌کنند. این نمایش طبیعی هر سال گردشگران بسیاری را به نروژ جذب می‌کند.

باغ اکبریه از باغ‌های تاریخی دوره قاجار در بیرجند است. این باغ با معماری ایرانی، عمارت‌های زیبا، تزئینات مقرنس لانه زنبوری و رسمی بندی و چشم‌انداز کوهستانی شناخته می‌شود. باغ اکبریه در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده و نمونه‌ای ارزشمند از هنر باغ‌سازی ایرانی به‌شمار می‌رود.
عکس: سعید عامری

کلن یکی از قدیمی‌ترین و مهم‌ترین شهرهای آلمان است که در غرب این کشور و در ایالت نوردراین-وستفالن قرار دارد. این شهر با معماری تاریخی، فضای فرهنگی پویا و نمایشگاه‌های بین‌المللی شناخته می‌شود. نماد اصلی آن، کلیسای بزرگی است که بر فراز شهر خودنمایی می‌کند. رودخانه راین از قلب کلن می‌گذرد و نقش مهمی در شکل‌گیری تاریخ، تجارت و هویت این شهر داشته است. راین با چشم‌اندازهای زیبا و کشتی‌های گردشگری، فضایی دلنشین برای ساکنان و گردشگران فراهم می‌کند و زندگی شهری را به طبیعت پیوند می‌زند.

